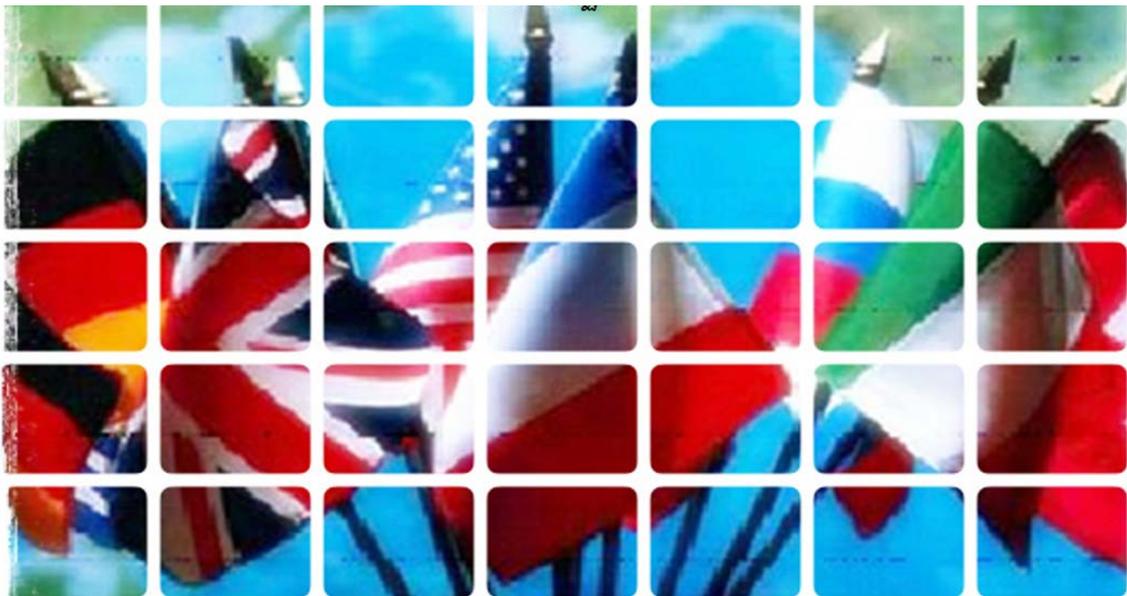

ความรู้เกี่ยวกับงานด้านต่างประเทศ ในวงงานรัฐสภา

นายพิเชษฐ กิตติสิน
ที่ปรึกษาด้านการต่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สารบัญ

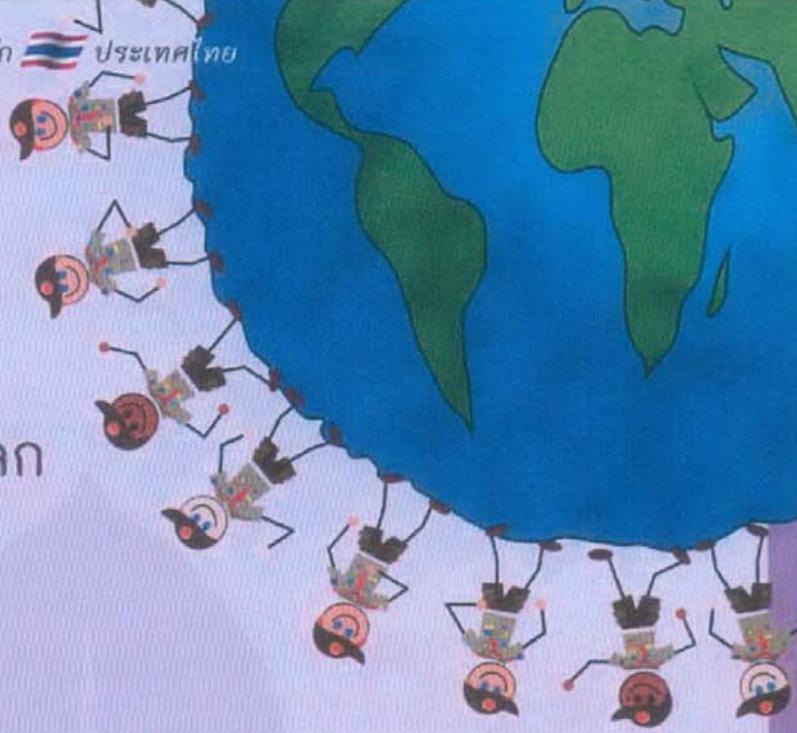
- บทความเรื่อง สหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก (๑)
- บทความเรื่อง สหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก (ตอนจบ)
- บทความเรื่อง พิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ ๔๔
- บทความเรื่อง เล็ก ๆ น้อย ๆ กับการเลือกตั้งทั่วไปของสหรัฐอเมริกา
- บทความเรื่อง ประธานสหภาพรัฐสภาคนใหม่
- บทความเรื่อง วันประชาธิปไตยสากล
- บทความเรื่อง วันสากลเพื่อกำจัดความรุนแรงต่อสตรี
- บทความเรื่อง ประชาธิปไตยและขั้นตอนธรรมทางการเมือง
- บทความเรื่อง สมาคมอาเซียน-ประเทศไทย
- บทความเรื่อง สรุปผลงานของวุฒิสภาสสมัยสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๑
- บทความเรื่อง สรุปผลงานของวุฒิสภาสสมัยสามัญทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๒

บทความพิเศษ

โดย พิเชษฐ์ กิตติสิน
ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

เรารัก ประเทศไทย

สหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก (WORLD SCOUT PARLIAMENTARY UNION - WSPU)

แนวคิดเรื่องสมาชิกรัฐสภาทำกิจการลูกเสือได้ริเริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกที่ กรุงลอนดอน เมืองหลวงของสหราชอาณาจักร ประเทศต้นแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยและรัฐสภา โดย Thomas Corbett, 2nd Baron Rowallan ที่ต่อมาได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าลูกเสือของเครือจักรภพและจักรวรรดิอังกฤษ (Chief Scout of British Commonwealth and Empire) ระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๔๔ - ๑๙๕๙ นับเป็นหัวหน้าลูกเสือ คนที่ ๓ ต่อจากคนแรก คือ Robert Baden-Powell, 1st Baron Baden Powell หรือที่รู้จักกันในบรรดาเหล่าลูกเสือทั่วโลกในชื่อเล่นของท่าน ว่า "B-P" ผู้ก่อตั้งกิจการลูกเสือโลก (Founder of Scout Movement) และ Arthur Somers-Cocks, 6th Baron Somers เป็นคนที่ ๒ สำหรับหัวหน้าลูกเสือ Rowallan ในภายหลังได้ดำรงตำแหน่ง ผู้ว่าการรัฐทัสมาเนีย (Governor of Tasmania) ของออสเตรเลีย ระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๕๔ - ๑๙๖๓ ได้เป็นผู้เสนอให้มีการจัดตั้งสโมสรลูกเสือของสภาผู้แทนราษฎร มีชื่อเรียกว่า "House of Commons Scout Club" เนื่องจากมีสมาชิกหลายคนที่เคยเป็นลูกเสือและยังคงให้ความสนใจกับกิจการลูกเสือมีความเชื่อว่าสโมสรลูกเสียดังกล่าวจะมีส่วนช่วยสนับสนุนกิจการลูกเสือของสหราชอาณาจักรให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

กิจการลูกเสือกับสมาชิกรัฐสภาได้มีการดำเนินการอย่างจริงจังภายหลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒ และปรากฏว่ามีรัฐสภาของหลายประเทศที่ให้ความสนใจนำความริเริ่มของ Baron Rowallan ไปจัดตั้งเป็นกลุ่มหรือคณะลูกเสือรัฐสภาในประเทศของตนเอง เช่น รัฐสภา (Diet) ของประเทศญี่ปุ่น มี Hon. Ken Harada ผู้เคยเป็นลูกเสือและเป็นสมาชิกรัฐสภาจากพรรคการเมืองที่ทรงอำนาจของญี่ปุ่นเป็นผู้นำ โดยได้รับการสนับสนุนจากคณะลูกเสือแห่งชาติของญี่ปุ่น (The Boy Scouts of Nippon) หรือรัฐสภา (National Assembly) ของสาธารณรัฐเกาหลี ที่มี Hon. Kim Chong-Hoh สมาชิกรัฐสภาคนสำคัญของสาธารณรัฐเกาหลีเป็นผู้นำ ได้จัดตั้งเป็นกลุ่มลูกเสือรัฐสภาเกาหลีขึ้นครั้งแรก ต่อมาได้เปลี่ยนมาเป็นสมาคมลูกเสือรัฐสภาเกาหลี (Korea Scout Parliamentary Association หรือ KSPA) จนถึงปัจจุบัน

องค์กรสำหรับสมาชิกรัฐสภาทำกิจการลูกเสือได้เริ่มมีการประชุมหารืออย่างเป็นทางการครั้งแรกในการประชุมที่ Cairo International Scout Center กรุงไคโร สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๕๙ โดยมีผู้ร่วมประชุม จำนวน ๑๑๕ คน จาก ๔๔ ประเทศ และมี Hon. Kim Chong-Hoh ประธานกลุ่มลูกเสือรัฐสภาของสาธารณรัฐเกาหลี (Korea Scout Parliamentary Group) และ Dr. Jacques Moreillon เลขาธิการองค์การลูกเสือโลก (World Organization of the Scout Movement หรือ WOSM) เป็นกำลังสำคัญในการประชุม โดยได้นำรูปแบบโครงสร้างและวัตถุประสงค์ของ "สหภาพรัฐสภา" (Inter-Parliamentary Union หรือ IPU) ที่เป็นองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศมาเป็นแบบอย่างเพื่อจัดตั้งองค์กรลูกเสือรัฐสภาโลก

ต่อมาวุฒิสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้เชิญสมาชิกรัฐสภาจากประเทศต่างๆ ไปประชุมหารือ เพื่อเตรียมการจัดตั้งองค์กรรัฐสภาเพื่อกิจกรรมลูกเสือ มีชื่อเรียกเป็นทางการว่า "สหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก" (World Scout Parliamentary Union หรือ WSPU) ที่กรุงโซล เมื่อเดือนสิงหาคม

ค.ศ. ๑๙๙๑ และสาธารณรัฐเกาหลีได้เป็นเจ้าภาพจัดประชุมเพื่อจัดตั้ง WSPU อย่างเป็นทางการอีกครั้งในการประชุม Constitutive Assembly of the World Scout Parliamentary Union เพื่อร่วมเฉลิมฉลองในโอกาสที่คณะลูกเสือแห่งชาติของสาธารณรัฐเกาหลี เป็นเจ้าภาพจัดชุมนุมลูกเสือโลก 17th World Scout Jamboree ซึ่งมีสมาชิกรัฐสภาทั้งที่เป็นและไม่เป็นลูกเสือ จำนวน ๖๑ คน จาก ๒๒ ประเทศ ในทุกภูมิภาคของโลก ไปร่วมประชุม เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๙๑ ที่ Mount Sorak National Park สาธารณรัฐเกาหลี ในการประชุม นอกจากนี้ที่ประชุมจะได้มีมติเห็นชอบกับรัฐธรรมนูญของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลกอย่างเป็นทางการแล้ว ยังได้เห็นชอบให้ตอบรับคำเชิญของ Hon. Gabriel Valdes Subercaseaux ประธานวุฒิสภาของสาธารณรัฐชิลี ตามที่ผู้แทนจากสาธารณรัฐชิลีได้แจ้งหนังสือเชิญให้ที่ประชุมรับทราบ ว่า รัฐสภาชิลีจะเป็นเจ้าภาพจัดประชุมสมัชชาสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๑ (First General Assembly of WSPU) ในปี ค.ศ. ๑๙๙๔ ที่ กรุงซานติเอโก และ เมืองวาลโปโรโซ สาธารณรัฐชิลี ด้วย

สหภาพรัฐสภาลูกเสือโลกตามรัฐธรรมนูญที่ได้รับความเห็นชอบ เป็นสมาคมที่เป็นอิสระของสมาชิกรัฐสภาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามหลักการพื้นฐานของลูกเสือตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญขององค์การลูกเสือโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อสถาปนาเครือข่ายระหว่างประเทศของสมาชิกรัฐสภาเพื่อสนับสนุนกิจกรรมในทุกระดับและทุกมุมมองขององค์การลูกเสือโลกไม่ว่าระดับชาติหรือระดับระหว่างประเทศ

สมาชิกของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก ประกอบด้วยสมาคมนักลูกเสือรัฐสภาแห่งชาติ (National Scout Parliamentary Association หรือ NSPA) ของประเทศต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมสมัชชาตามเงื่อนไข ดังนี้

- ก) สมาคมลูกเสือรัฐสภาแห่งชาติต้องเป็นองค์กรผู้แทนของสมาชิกขององค์กรนิติบัญญัติแห่งชาติที่สนใจสนับสนุนลูกเสือ สมาคมลูกเสือรัฐสภาแห่งชาติต้องได้รับการยอมรับจากคณะลูกเสือแห่งชาติ (National Scout Organization)
- ข) สมาคมลูกเสือรัฐสภาแห่งชาติเพียงสมาคมเดียวเท่านั้นจากแต่ละประเทศ ที่จะได้รับความเห็นชอบให้เป็นสมาชิกของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก
- ค) สมาคมลูกเสือรัฐสภาแห่งชาติต้องเห็นด้วยและสนับสนุนวัตถุประสงค์ตามบทบัญญัติในมาตรา ๒ ของรัฐธรรมนูญของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก

สหภาพลูกเสือรัฐสภาโลกมีภาระหน้าที่ ดังนี้

- จัดให้มีการติดต่อและร่วมมือระหว่างสมาคมนักลูกเสือรัฐสภาแห่งชาติของประเทศทั้งหลาย
- สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาคมนักลูกเสือรัฐสภาแห่งชาติในประเทศที่ยังไม่ได้มีการจัดตั้ง
- สถาปนาสัมพันธ์ภาพส่วนบุคคลของบรรดาสมาชิกของสมาคมนักลูกเสือรัฐสภาแห่งชาติทั่วโลก
- ปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดกับองค์การลูกเสือโลกในกิจกรรมที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน รวมทั้งสัมพันธ์ภาพขององค์การลูกเสือโลกกับองค์กรภาคีอื่นๆ
- ให้ความช่วยเหลือองค์การลูกเสือโลกเพื่อดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาลูกเสือในประเทศของตนเอง

องค์กรของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก ประกอบด้วย

สมัชชา (General Assembly) สมาชิกสมัชชา ได้แก่ คณะผู้แทนต่างๆ ของสมาคมนักลูกเสือรัฐสภาแห่งชาติ สมัชชาจะต้องมีการประชุมทุกๆ ๓ ปี ผู้สังเกตการณ์อาจจะร่วมประชุมได้ตามคำเชิญ

คณะกรรมการบริหาร (Executive Committee) ประกอบด้วย สมาชิกจากประเทศสมาชิกที่เข้าประเทศกันซึ่งได้รับเลือกตั้งจากสมัชชา จำนวน ๕ - ๙ คน และสมาชิกอีก ๑ คน ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการลูกเสือโลก คณะกรรมการบริหารมีการประชุมปีละครั้งเพื่อติดตามให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยต่างๆ ของสมัชชา คณะกรรมการบริหารจะออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งกันเองเป็นประธานสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก จำนวน ๑ คน และรองประธานสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก จำนวน ๒ คน ประธานสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลกจะเป็นประธานคณะกรรมการบริหารและเป็นประธานของสมัชชา

สมาชิกคณะกรรมการบริหารที่ได้รับเลือกตั้ง จะมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี และต้องเป็นสมาชิกรัฐสภา หากพ้นสมาชิกภาพให้ยังคงดำรงตำแหน่งสมาชิกคณะกรรมการบริหารอยู่ต่อไปจนครบวาระ แต่ไม่สามารถได้รับเลือกตั้งอีก

สำนักเลขาธิการ (Secretariat) คณะกรรมการบริหารจะแต่งตั้งเลขาธิการและตัดสินใจเรื่องสถานที่ตั้งของสำนักงานเลขาธิการ สมาคมลูกเสือรัฐสภาประจำชาติของประเทศสมาชิก ต้องชำระค่านำร่องประจำปีสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลกตามที่จำนวนที่สมาชิกกำหนด สมาคมลูกเสือรัฐสภาประจำชาติของแต่ละประเทศจะมีเสียงในการลงคะแนน จำนวน ๖ เสียง

ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาทางการตามรัฐธรรมนูญของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก และเรื่องใดๆ ที่ไม่ได้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ให้นำบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญองค์การลูกเสือโลกมาใช้บังคับโดยอนุโลม ■

สัญลักษณ์ของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก

(ติดตามต่อฉบับหน้า)

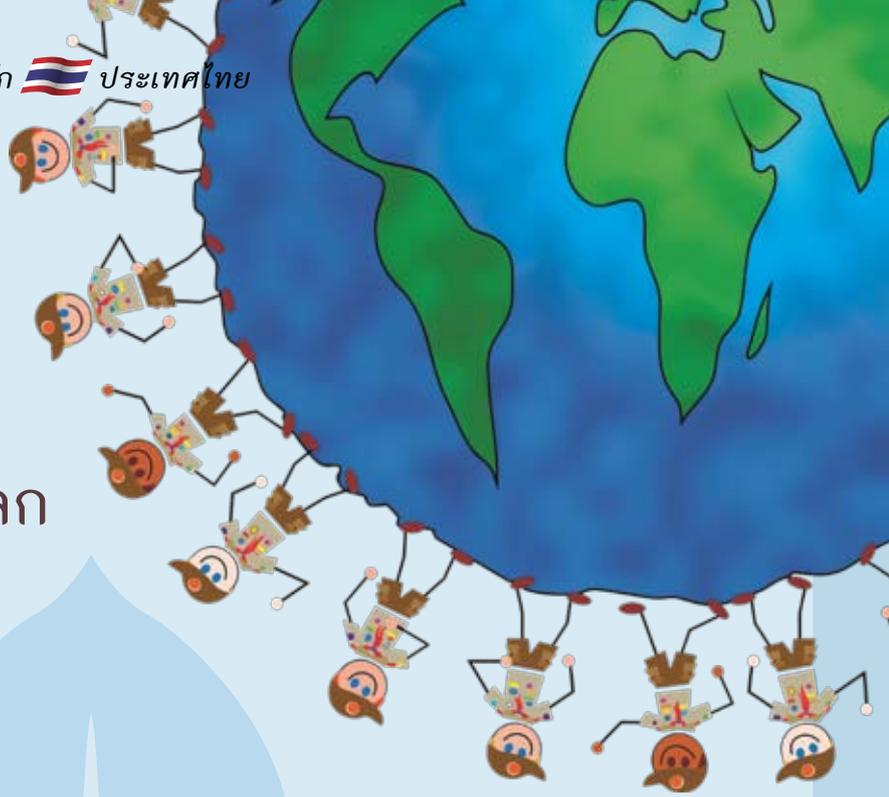
ข้อมูลอ้างอิง

- ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จากเว็บไซต์
  ๑. www.scout.org/index.php/en/about_scouting/partners/parliamentarian...
  ๒. www.scout.org/en/our_organization/governance/constitution/constitu...
  ๓. www.scout.org/en/about_scouting/partners/parliamentarians
  ๔. www.scout.org/en/about_scouting/partners/parliamentarians/wspu/world_scout_parli...
  ๕. www.scout.org/en/about_scouting/facts_figures/history/milestones_of_world_scouting
  ๖. www.pscout.or.kr/english/wspu_history.asp
  ๗. www.pscout.or.kr/english/wspu_overview.asp
  ๘. www.scoutthailand.org/scout.page/?id=11&1=25
  ๙. www.scoutthailand.org/scout.page/?id=11&1=58
  ๑๐. <http://images.google.co.th/images?ndsp=21&hl=th&um=1&q=scout+logo&st...>
  ๑๑. http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Baden-Powell,_1st_Baron_Baden-Powell
  ๑๒. [http://en.wikipedia.org/wiki/Chief_Scout_\(United_Kingdom\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Chief_Scout_(United_Kingdom))
  ๑๓. http://en.wikipedia.org/wiki/The_National_Scout_Organization_of_Thailand
  ๑๔. http://en.wikipedia.org/wiki/File:Thaltrim_color.png
- สำเนาหนังสือของเลขาธิการองค์การลูกเสือโลก ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๐๐๖ เรื่อง เจ้าภาพเลื่อนจัดประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๕ ของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก
- สำเนานับถือรายงานการประชุมสมัชชาใหญ่สหภาพรัฐสภาลูกเสือโลก ครั้งที่ ๔ ลงวันที่ - มีนาคม ๒๕๔๗ จากสำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บทความพิเศษ

โดย พิเชษฐ์ กิตินิน
ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก (WORLD SCOUT PARLIAMENTARY UNION - WSPU)

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

นับตั้งแต่สหภาพลูกเสือรัฐสภาโลกได้ก่อตั้งขึ้นมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๙๑ ได้มีการประชุมสมัชชามาแล้ว รวม ๔ ครั้ง ดังนี้

สมัชชา ครั้งที่ ๑ รัฐสภาสาธารณรัฐชิลีเป็นเจ้าภาพจัดประชุมเมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๙๔ ที่เมือง Valparaiso มีผู้ร่วมประชุมจำนวน ๑๔๖ คน จาก ๕๕ ประเทศ โดยสมเด็จพระราชาธิบดีของสวีเดน His Majesty King Carl XVI Gustaf ปัจจุบันทรงเป็น ประธานกิตติมศักดิ์ของคณะกรรมการมูลนิธิลูกเสือโลก (Honorary Chairman of World Scout Foundation Board) ได้ทรงเสด็จพระราชดำเนินร่วมการประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๑ และมี าวพนา ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ Fidel V. Ramos (ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ คนที่ ๑๒ ดำรงตำแหน่งระหว่าง ๓๐ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๙๒ ถึง ๓๐ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๙๘ เป็นผู้ให้ความสำคัญและอุทิศเวลาให้กับลูกเสือมาโดยตลอด) ได้ร่วมประชุมครั้งนี้ด้วย ผลการประชุมได้มีประกาศ “Commitment of Valparaiso” มีสาระสำคัญให้รัฐสภาประเทศสมาชิกปฏิบัติตามแผนปฏิบัติ ๖ ประการ เพื่อเยาวชนของโลก ดังนี้

- ให้ความสำคัญพยายามอย่างที่สุดเพื่อจัดให้มีการสนทนาระหว่างเยาวชนกับสมาคมนักลูกเสือรัฐสภาแห่งชาติเพื่อรับฟังสิ่งที่เยาวชนต้องการจะบอกกับสมาคมนักลูกเสือรัฐสภาแห่งชาติ และให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมเข้าไปรับรู้การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาในประเทศของตน
- ให้ความสำคัญกับประเด็นด้านกฎหมายที่มีผลกระทบต่อเยาวชนโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สุขภาพ การจ้างงาน และการรักษาสิ่งแวดล้อม
- ให้มีการออกกฎหมายเพื่อส่งเสริมการจัดให้มีการมีส่วนร่วมของเยาวชน และสนับสนุนให้องค์กรระดับท้องถิ่นและระดับชาติได้ร่วมกันดำเนินการในเรื่องดังกล่าว
- ส่งเสริมให้มีการศึกษานอกระบบและให้มีการออกกฎหมาย เพื่อพัฒนาให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาในภาพรวม
- ให้พยายามใช้เครื่องมือด้านนิติบัญญัติเท่าที่มีอยู่ ทำให้นโยบายด้านเยาวชนเป็นเรื่องสำคัญของรัฐ เพื่อให้มีการกำหนดความสำคัญทรัพยากร และความมีเสถียรภาพให้แก่เยาวชน
- ให้ต่อสู้เพื่อให้มีการกระจายทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้นระหว่างเยาวชน องค์กรตัวแทนเยาวชน และองค์กรของรัฐที่รับผิดชอบในการดำเนินนโยบายที่มีผลกระทบต่อเยาวชน

สมัชชา ครั้งที่ ๒ รัฐสภาสาธารณรัฐฟิลิปปินส์เป็นเจ้าภาพจัดประชุมเมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๙๙๗ ณ กรุงมะนิลา มีผู้ร่วมประชุมจำนวน ๒๐๐ คน จาก ๔๑ ประเทศ โดย าวพนา ประธานาธิบดี Fidel V. Ramos เป็นประธานเปิดการประชุมและร่วมประชุมสมัชชาครั้งนี้ด้วย ผลการประชุมได้มีประกาศ “Manila Declaration” มีสาระสำคัญให้ความสำคัญกับการศึกษานอกระบบเพื่อสร้างหลักความประพฤติและความเป็นพลเมืองแก่เยาวชน อนึ่ง ที่ประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๒ ยังได้เห็นชอบให้ Hon. Kim Chong-Hoh (รองประธานรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี) ประธานสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลกคนแรกที่ครบวาระดำรงตำแหน่ง “ผู้ก่อตั้งและประธานกิตติมศักดิ์ สหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก” (Founder and President Emeritus of WSPU) และเลือกตั้ง Professor Aleksander Luczak (โปแลนด์) ดำรงตำแหน่งประธานคนใหม่ของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก

สมัชชา ครั้งที่ ๓ รัฐสภาสาธารณรัฐโปแลนด์เป็นเจ้าภาพจัดประชุมเมื่อวันที่ ๒๓ - ๒๘ สิงหาคม ค.ศ. ๒๐๐๐ ที่กรุงวอซอร์ มีผู้ร่วมประชุม จำนวน ๑๗๐ คน จาก ๔๑ ประเทศ โดย ฯพณฯ ประธานาธิบดี Aleksander Kwasniewski เป็นประธานเปิดประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๓ ภายใต้หัวข้อประชุมว่า “การทำงานกับเยาวชนในสังคมที่เปลี่ยนแปลง” (Acting with Youth in a Changing Society) ผลการประชุมตามข้อมติต่างๆ เกี่ยวข้องกับรัฐบาลทั้งหลายในการกำหนดนโยบายแห่งชาติระยะยาวตามความต้องการของเยาวชน นอกจากนี้ ได้เลือกตั้ง Hon. Tarek El Gendy (อียิปต์) ดำรงตำแหน่งประธานสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลกคนใหม่ และยังได้เห็นชอบให้สำนักเลขาธิการของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก ตั้งอยู่ที่สาธารณรัฐโปแลนด์ต่อไป

สมัชชา ครั้งที่ ๔ รัฐสภาสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์เป็นเจ้าภาพจัดประชุมเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. ๒๐๐๓ ที่กรุงไคโร มีผู้ร่วมประชุม จำนวน ๑๑๓ คน จาก ๔๔ ประเทศ โดยมี ฯพณฯ ประธานาธิบดี A.V.M.

Ahmed Abd Ellatif เป็นประธานเปิดประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๔ ผลการประชุมตามข้อมติเกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ประกอบด้วย ๑) การร่วมกันทางวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มการยอมรับซึ่งกันและกัน ๒) การมีนโยบายด้านเยาวชนของชาติที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมสันติ ๓) การมีการสนทนา ระหว่างศาสนาเพื่อการศึกษาด้านสันติภาพ ๔) การให้การสนับสนุนองค์กรลูกเสือแห่งชาติของสมาชิกรัฐสภา และ ๕) การให้การสนับสนุนการฉลองครบรอบ ๑๐๐ ปี ลูกเสือโลก ในปี ค.ศ. ๒๐๐๗ ของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้เลือกตั้ง Hon. Abdourahmane Sow (เซเนกัล) ดำรงตำแหน่งประธานสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลกคนใหม่ โดยมีนาย Ryszard Paclawski (โปแลนด์) ดำรงตำแหน่งเลขาธิการของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลกต่อไป

สมัชชา ครั้งที่ ๕ รัฐสภาสาธารณรัฐเซเนกัลได้รับเลือกจากสมัชชา ครั้งที่ ๔ เป็นเจ้าภาพจัดประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๕ ซึ่งกำหนดมีขึ้นระหว่างวันที่ ๒๗ - ๓๐ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๖ ปรากฏว่า ประธานรัฐสภาสาธารณรัฐเซเนกัล Pape Diop ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๖ แจ้งไปยังประธานรัฐสภาของประเทศสมาชิกสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก ว่าขอเลื่อนการประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๕ ออกไปในเดือนมีนาคม ค.ศ. ๒๐๐๗ และนาย Eduardo Missoni เลขาธิการองค์การลูกเสือโลก ก็ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๖ แจ้งไปยังผู้ลงทะเบียนเข้าประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๕ ด้วยเช่นกันว่า ในฐานะเลขาธิการขององค์การลูกเสือโลกรู้สึกเสียใจกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดที่ทางเจ้าภาพได้เลื่อนจัดประชุมออกไป และคณะกรรมการบริหารสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลกจะได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวนี้ต่อไป

ในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ สหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก มีประเทศสมาชิกจากทั่วทั้ง ๖ ภูมิภาค ขององค์การลูกเสือโลก ประกอบด้วย

- ๑) ภูมิภาคยุโรป (Europe) มีประเทศสมาชิก ๒๕ ประเทศ (องค์การลูกเสือโลก มีประเทศสมาชิก ๔๐ ประเทศ)
- ๒) ภูมิภาคยูเรเชีย (Eurasia) มีประเทศสมาชิก ๗ ประเทศ (องค์การลูกเสือโลก มีประเทศสมาชิก ๗ ประเทศ)
- ๓) ภูมิภาคอินเทอร์อเมริกา (Interamerica) มีประเทศสมาชิก ๒๒ ประเทศ (องค์การลูกเสือโลก มีประเทศสมาชิก ๓๒ ประเทศ)
- ๔) ภูมิภาคอาหรับ (Arab) มีประเทศสมาชิก ๘ ประเทศ (องค์การลูกเสือโลก มีประเทศสมาชิก ๑๗ ประเทศ)
- ๕) ภูมิภาคแอฟริกา (Africa) มีประเทศสมาชิก ๑๖ ประเทศ (องค์การลูกเสือโลก มีประเทศสมาชิก ๓๕ ประเทศ)
- ๖) ภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก (Asia-Pacific) มีประเทศสมาชิก ๑๓ ประเทศ รวมประเทศไทย (องค์การลูกเสือโลก มีประเทศสมาชิก ๒๓ ประเทศ รวมประเทศไทย)

สำหรับคณะกรรมการบริหารของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลกที่ได้รับเลือกตั้งจากสมัชชา ครั้งที่ ๔ (เป็นการประชุมสมัชชาครั้งหลังสุด) เพื่อดำรงตำแหน่ง ระหว่างปี ค.ศ. ๒๐๐๓ - ๒๐๐๖ ประกอบด้วย

๑. Mr. Abdourahmane Sow (เซเนกัล)	ประธาน
๒. Mr. Benbraham Noureddine (แอลจีเรีย)	รองประธาน
๓. Mr. Harry Quick (ออสเตรเลีย)	รองประธาน
๔. Mr. Toshitsugu Saito (ญี่ปุ่น)	เหรัญญิก
๕. Mr. Vahan Hovhannesian (อาร์เมเนีย)	กรรมการบริหาร
๖. Mr. Hector Larios (เม็กซิโก)	กรรมการบริหาร
๗. Mr. Cristian Husmak Pehrsson (สวีเดน)	กรรมการบริหาร
๘. Mr. Doutem Teyeb Ezzeddine (ตูนิเซีย)	กรรมการบริหาร
๙. Mr. Kebba E.A. Touray (แกมเบีย)	กรรมการบริหาร
๑๐. Mr. Kim Chong-Hoh (สาธารณรัฐเกาหลี)	ประธานกิตติมศักดิ์และผู้ก่อตั้ง
๑๑. Mr. Jacques Moreillon (สวิตเซอร์แลนด์)	ผู้แทนองค์การลูกเสือโลก
๑๒. Mr. Ryszard Paclawski (โปแลนด์)	เลขาธิการ

สำหรับรัฐสภาไทยกับสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก จากการสอบถามอดีตสมาชิกรัฐสภา ผู้เรียบเรียงทราบว่า เคยมีสมาชิกวุฒิสภาจากประเทศไทยได้ไปร่วมกิจกรรมของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก จำนวน ๒ คน ได้แก่ พลตำรวจโท สมควร หริกุล และ นายสมชัย วุฒิปรีชา

แต่ไม่ปรากฏเอกสารเพื่อสืบค้นได้ และจากการประสานงานกับผู้อำนวยการสำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสืบค้นจากสำเนาเอกสารของสำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ ปรากฏว่า ในการประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๔ ของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก ณ กรุงโคโร เมื่อปี ค.ศ. ๒๐๐๓ มีสมาชิกรัฐสภาไทย จำนวน ๒ คน ได้แก่ **นางลลิตา ฤกษ์สำราญ** สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประธานคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ และ**ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศรี** สมาชิกวุฒิสภา เป็นผู้แทน

ในการประชุมสมัชชาครั้งนี้ นางลลิตา ฤกษ์สำราญ ได้กล่าวแถลงต่อที่ประชุมถึงความเป็นมาและการดำเนินกิจกรรมลูกเสือในประเทศไทยหลังจากที่ **พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว** ได้ทรงพระราชทานกำเนิดลูกเสือไทย เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๔ (ค.ศ. ๑๙๑๑) จนถึงปัจจุบันมี **พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช** ทรงเป็น “พระประมุขคณะลูกเสือแห่งชาติ” รวมทั้งได้กล่าวถึงการจัดตั้งและดำเนินงานของ “ลูกเสือชาวบ้าน” (Adult Scouting) ในประเทศไทย และยังได้กล่าวถึงการจัดตั้ง “ชมรมลูกเสือรัฐสภาไทย” (Thai Scout Parliamentary Association หรือ TSPA) ในรัฐสภาของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์การดำเนินกิจการของชมรม ดังนี้

- เพื่อร่วมกันจรรโลงค้ำพิญญาของลูกเสือ และปฏิบัติตามกฎของลูกเสือโดยยึดถือรูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบอบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์พระประมุขที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนไทยให้มีความมั่นคงวัฒนาสืบต่อไป
- เพื่อประสานความรักสามัคคีปรองดองระหว่างผู้ที่เป็สมาชิกหรือเคยเป็สมาชิกรัฐสภาและบุคคลภายนอก โดยไม่คำนึงถึงพรรคหรือกลุ่ม ด้วยความบริสุทธิ์ใจ จริใจต่อส่วนรวมและมุ่งประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ
- เพื่อร่วมกันส่งเสริม สนับสนุน ประสานงานกับคณะลูกเสือแห่งชาติ สหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก และลูกเสือรัฐสภาของประเทศต่างๆ ในการดำเนินกิจการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการลูกเสือ
- เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคนให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพสมบูรณ์ พร้อมเป็นกำลังพัฒนาประเทศชาติต่อไป
- เพื่อส่งเสริมให้มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน ตามวิถีทางของลูกเสือให้เป็นพลังพัฒนาเชิงสร้างสรรค์
- เพื่อส่งเสริมให้มีกิจกรรมร่วมกันในการรักษาศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรของชาติและสิ่งแวดล้อม

บทความนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประชาสัมพันธ์ว่ากิจการลูกเสือได้รับความสนใจจากบรรดาสมาชิกรัฐสภาของประเทศต่างๆ ทั้งที่เคยเป็นลูกเสือในสมัยเด็กหรือยังเป็นลูกเสืออยู่ในปัจจุบัน ด้วยการรวมกันจัดตั้งเป็นกลุ่มลูกเสือหรือสโมสรลูกเสือขึ้นในรัฐสภาแต่ละประเทศ เพื่อให้การสนับสนุนด้านนิติบัญญัติและด้านงบประมาณเพื่อกิจการลูกเสือของประเทศตน และต่อมาได้ร่วมมือกันจัดตั้งเป็นองค์การระหว่างประเทศขึ้น ภายใต้ชื่อว่าสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก ที่มีกรดำเนินงานอย่างใกล้ชิดและเป็นที่ยอมรับจากองค์การลูกเสือโลก และด้วยอุดมการณ์ของลูกเสือที่ว่า “**ลูกเสือมีเกียรติเป็นมิตรกับทุกคน**” และคติพจน์ของลูกเสือไทยที่ว่า “**เสียชีพ อย่าเสียสัตย์**” น่าจะช่วยสนับสนุนสมาชิกรัฐสภาทั้งหลายให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยการ “**รู้จักสามัคคี**” เพื่อฟันฝ่าอุปสรรคและพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ทั้งนี้ หวังว่า สหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก ที่ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๙๑ จะเป็นองค์การระหว่างประเทศของสมาชิกรัฐสภาอีกองค์กรหนึ่งที่เป็นเวทีระหว่างประเทศเพื่อการสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของบรรดาสมาชิกรัฐสภาจากทุกมุมโลก นอกเหนือจากสหภาพรัฐสภาที่ได้จัดตั้งมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๘๘๙ และปัจจุบันได้รับการยอมรับจากสมาชิกสหประชาชาติว่าเป็นองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศที่สนับสนุนการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ

ข้อมูลอ้างอิง

- ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จากเว็บไซต์

๑. www.scout.org/index.php/en/about_scouting/partners/parliamentarian...
๒. www.scout.org/en/our_organization/governance/constitution/constiuti...
๓. www.scout.org/en/about_scouting/partners/parliamentarians
๔. www.scout.org/en/about_scouting/partners/parliamentarians/wspu/world_scout_parli...
๕. www.scout.org/en/about_scouting/facts_figures/history/milestones_of_world_scouting
๖. www.pscout.or.kr/english/wspu_history.asp
๗. www.pscout.or.kr/english/wspu_overview.asp
๘. www.scoutthailand.org/scout.page/?id=01&1=25
๙. www.scoutthailand.org/scout.page/?id=01&1=58
๑๐. <http://images.google.co.th/images?ndsp=20&hl=th&um=1&q=scout+logo&st...>
๑๑. http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Baden-Powel,_1st_Baron_Baden-Powell
๑๒. [http://en.wikipedia.org/wiki/Chief_Scout_\(United_Kingdom\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Chief_Scout_(United_Kingdom))
๑๓. http://en.wikipedia.org/wiki/The_National_Scout_Organization_of_Thailand
๑๔. http://en.wikipedia.org/wiki/File:Thaitrim_color.png

- สำเนาหนังสือของเลขาธิการองค์การลูกเสือโลก ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๐๐๖ เรื่อง เจ้าภาพเลื่อนจัดประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๕ ของสหภาพลูกเสือรัฐสภาโลก

- สำเนาบันทกฤษฎาณการประชุมสมัชชาใหญ่สหภาพรัฐสภาลูกเสือโลก ครั้งที่ ๔ ลงวันที่ - มีนาคม ๒๕๔๗ จากสำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิธีเข้าดำรงตำแหน่ง ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44⁵

พิเศษส์ กิตติสิน⁶

พิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐตามรัฐธรรมนูญสหรัฐที่ผ่านมาในอดีตกำหนดให้มีขึ้นในวันที่ 4 มีนาคม และต่อมาในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ 20 ที่มีการให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2476 (1933) ได้แก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนจากกำหนดวันเดิมมาเป็นวันที่ 20 มกราคม และได้ใช้กำหนดวันใหม่นี้เป็นครั้งแรกเมื่อคราวอดีตประธานาธิบดีแฟรงกลิน ดี รูสเวลท์ (Franklin D. Roosevelt) ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 32 เข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี เป็นสมัยที่ 2 เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2480 (1937)

การจัดพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐ คนที่ 44 ได้ดำเนินการโดยคณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสว่าด้วยพิธีเข้าดำรง

⁵ แปลและเรียบเรียงก่อนวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2552

⁶ ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ตำแหน่ง (Joint Congressional Committee on Inaugural Ceremonies) ถูกจัดตั้งขึ้นตามข้อมติวุฒิสภา ที่ 67 (Senate Concurrent Resolution เรียกย่อ ๆ ว่า S. Con. Res. 67) เสนอเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2551 (2008) โดย นาง Dianne Feinstein สมาชิกวุฒิสภาสหรัฐ พรรค Democrat จากมลรัฐ แคลิฟอร์เนีย ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการวุฒิสภาว่าด้วยระเบียบ และการบริหาร ข้อมตินี้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาสหรัฐเป็นเอกฉันท์ในวันเดียวกันโดยไม่มีการแก้ไข สำหรับสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐได้พิจารณาข้อมติวุฒิสภาฉบับนี้ เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2551 (2008) ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบด้วยกับวุฒิสภาสหรัฐโดยงดเว้นให้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐในวันเดียวกันด้วยวิธีการเปล่งเสียง (Voice vote) ทั้งนี้ เป็นประเพณีของวุฒิสภาสหรัฐมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2444 (1901) ที่จะเสนอข้อมติวุฒิสภาให้จัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสเพื่อวางแผนและดำเนินการเกี่ยวกับพิธีเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐที่จะมีขึ้นทุก ๆ 4 ปี คณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่งจะประกอบด้วยสมาชิกของทั้ง 2 สภา จำนวน 6 คน ได้แก่ (1) ผู้นำเสียงข้างมากในวุฒิสภาสหรัฐ (Leader of the U.S. Senate Majority) ขณะที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสคณะนี้ (2) ประธานคณะกรรมการของวุฒิสภาว่าด้วยระเบียบและการบริหาร (Senate Committee on Rules and Administration) และ (3) ผู้นำเสียงข้างน้อย (Ranking member) ในคณะกรรมการของวุฒิสภาว่าด้วยระเบียบและการบริหาร (4) ประธานสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐ (Speaker of the U.S. House of Representatives) (5) ผู้นำเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐ (Majority Leader in the U.S. House of Representatives) และ (6) ผู้นำเสียงข้างน้อยในสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐ (Minority Leader of the U.S. House of Representatives)

คณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44 ประกอบด้วย (1) นาง *Dianne Feinstein* ประธานคณะกรรมการวุฒิสภาว่าด้วยระเบียบและการบริหาร เป็น ประธาน (2) นาย *Harry Reid* สมาชิกวุฒิสภาสหรัฐ พรรค Democrat จากมลรัฐเนวาดา ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้นำเสียงข้างมากในวุฒิสภา (3) นาย *Bob Bennett* สมาชิกวุฒิสภาสหรัฐ พรรค Republican จากมลรัฐยูทาห์ ซึ่งดำรงตำแหน่ง ผู้นำเสียงข้างน้อยในคณะกรรมการวุฒิสภาว่าด้วยระเบียบและการบริหาร (4) นาง *Nancy Pelosi* สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐ พรรค Democrat จากมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐ นาย *Steny Hoyer* สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐ พรรค Democrat จากมลรัฐแมริแลนด์ ซึ่งดำรงตำแหน่ง ผู้นำเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐ และนาย *John Boehner* สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐ พรรค Republican จากมลรัฐโอไฮโอ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้นำเสียงข้างน้อยในสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐ

วุฒิสภาสหรัฐเป็นหน่วยงานที่ได้กำกับดูแลงานวันพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี มาตลอดทั้ง 28 ครั้งแรก นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2444 (1901) รวมถึง กิจกรรมต่าง ๆ ของพิธีเข้าดำรงตำแหน่ง ที่ได้กำหนดจัดขึ้นโดยคณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสว่าด้วยพิธีสาบานตนเข้าดำรงตำแหน่ง (*Joint Congressional Committee on Inaugural Ceremonies* หรือ *JCCIC*) ที่ได้จัดขึ้นในบริเวณพื้นที่ของอาคารรัฐสภาสหรัฐ (*U.S. Capitol*) ที่ กรุงวอชิงตัน ดีซี และยังมีคณะกรรมการอีกคณะหนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นจากประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้ง (*President-elect*) เรียกว่า คณะกรรมการพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี (*Presidential Inaugural Committee*) มีหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมที่เป็นทางการเกี่ยวกับพิธีเข้าดำรง

ตำแหน่งทุกกิจกรรม ยกเว้น กิจกรรมที่ได้มีการจัดขึ้นที่ อาคารรัฐสภาสหรัฐ นอกจากนี้ ทหารก็ได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในพิธีเข้าดำรงตำแหน่งโดย ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการทหารว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่ง (*Armed Forces Inaugural Committee*) เพื่อให้ความช่วยเหลือทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับทหารและสนับสนุนพิธีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าดำรงตำแหน่ง ประธานาธิบดีสหรัฐ

นายบารัค โอบามา (*Barack Obama*) ประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้ง (*President-elect*) จากพรรค Democrat ได้รับคะแนน (*electoral votes*) จำนวน 365 เสียง จากการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐ เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 (2008) มีชัยชนะเหนือนายจอห์น แมคเคน (*John McCain*) ผู้สมัครรับเลือกตั้งจากพรรค Republican ที่ได้รับคะแนน (*electoral votes*) จำนวน 175 เสียง จะได้เข้าพิธีกล่าวคำปฏิญาณตนตามรัฐธรรมนูญสหรัฐเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44 ในวันอังคารที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2552 การกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44 เป็นพิธีการกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ ครั้งที่ 56 หลังการประกาศอิสรภาพเมื่อ พ.ศ. 2332 (1789) โดยนับรวมทั้งการปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งจากกรณีที่ประธานาธิบดีสหรัฐได้ถึงแก่อสัญกรรมขณะดำรงตำแหน่งและหรือกรณีได้ลาออกจากตำแหน่งก่อนครบวาระ 4 ปี สำหรับระยะเวลาในการกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐที่ผ่านมาของประธานาธิบดีแต่ละคนได้ใช้เวลาแตกต่างกันไป สำหรับสถานที่ที่จัดพิธีกล่าวคำปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งตามปกติแล้วต้องจัดขึ้นในที่เปิดเผย (*public*) แต่ในบางโอกาสก็ไม่สามารถจัดในสถานที่เปิดเผยได้ เนื่องจากเหตุผลของการเข้ารับตำแหน่งที่เร่งรัดกรณีประธานาธิบดีสหรัฐ

ได้ถึงแก่อสัญกรรมและหรือได้ลาออกก่อนครบวาระ 4 ปี รวมทั้ง สภาพอากาศที่หนาวเย็นมากก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถจัดพิธีภายนอกอาคารได้

ประวัติโดยสังเขปของประธานาธิบดีของสหรัฐ คนที่ 44 เกิดเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2504 (1961) ที่ เมืองไฮโนลูลู มลรัฐฮาวาย บิดาชื่อ *Barack Obama, Sr.* จากเคนยา มารดาชื่อ *Ann Dunham* จากมลรัฐแคนซัส เมื่อกำเนิดได้รับการตั้งชื่อว่า "*Barack Hussein Obama II*" เข้าศึกษาระดับปริญญา ณ *Occidental College* ที่ นครลอสแอนเจลิส ก่อนที่จะโอนไปศึกษาต่อและสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกทางรัฐศาสตร์ มีความเชี่ยวชาญด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ที่มหานครนิวยอร์ก เมื่อ พ.ศ. 2526 (1983) หลังจากที่ได้ทำงานช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ มหานครนิวยอร์ก จึงได้ย้ายไปทำงาน ที่ นครชิคาโก และในปลาย พ.ศ. 2531 (1988) ได้เข้าศึกษาวิชากฎหมาย ที่ *Harvard Law School, Harvard University* เมืองแคมบริดจ์ มลรัฐแมสซาชูเซต และได้เป็นบรรณาธิการวารสาร *Harvard Law Review* ในปลายปีแรกของการศึกษา ต่อมาขณะที่ศึกษาอยู่ในปีที่สองก็ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานวารสาร *Harvard Law Review* นับเป็น *African-American* คนแรกที่ดำรงตำแหน่งนี้ และในช่วงปิดภาคฤดูร้อนก่อนสำเร็จการศึกษาก็ได้กลับไปยังนครชิคาโก เพื่อเข้าฝึกงานกับบริษัทกฎหมาย มีฐานะเป็น "*Summer associate*" ที่ *Law Firm of Sidley & Austin* ปี พ.ศ. 2532 (1989) กับที่ *Law Firm of Hopkins & Sutter* ปี พ.ศ. 2533 (1990) และได้สำเร็จวิชากฎหมายได้รับปริญญา *Juris Doctor (J.D.) magna cum Laude* จาก *Harvard Law School* โรงเรียนกฎหมายที่เก่าแก่ที่สุดจัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2360 (1817)

เมื่อสำเร็จวิชากฎหมายแล้วได้กลับไปยังนครชิคาโกอีกครั้ง และได้ทำงานด้านกฎหมายเป็นทนายความด้านสิทธิของพลเมือง (*Civil Rights*

Attorney) ก่อนเข้าสู่เวทีการเมืองระดับมลรัฐเมื่อได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา มลรัฐอิลลินอยส์ (Illinois State Senate) ระหว่าง พ.ศ. 2540-2547 (1997-2004) รวม 3 สมัย ขณะเดียวกันก็ได้เป็นผู้สอนวิชากฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่ โรงเรียนกฎหมายแห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก ระหว่าง พ.ศ. 2535-2547 (1992-2004) ต่อมาได้เข้าสู่เวทีการเมืองระดับชาติแต่ไม่ประสบความสำเร็จหลังจากได้รับการเสนอชื่อให้สมัครลงรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐ (U.S. House of Representatives) เมื่อ พ.ศ. 2543 (2000) จากนั้น ได้รับการเสนอชื่อจากพรรคเดโมแครทให้สมัครลงเลือกตั้งระดับชาติอีกครั้งหนึ่งเพื่อดำรงตำแหน่ง สมาชิกวุฒิสภาสหรัฐ (U.S. Senate) ในการเลือกตั้งเมื่อพฤศจิกายน พ.ศ. 2547 (2004) ปรากฏว่า ประสบความสำเร็จได้เข้าสู่เวทีการเมืองระดับชาติเป็นครั้งแรกในฐานะสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐ พรรคเดโมแครท ในสภาคองเกรสสหรัฐ (รัฐสภาสหรัฐ) สมัยที่ 109 (109th U.S. Congress) โดยได้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2548 (2005) จนถึงวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 (2008) และได้ลาออกจากตำแหน่งวุฒิสภาสหรัฐ เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ภายหลังได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44 จากการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2551 และจะเป็นประธานาธิบดีที่เป็น African-American คนแรก ที่จะเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ ตั้งแต่วันอังคารที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2552 (2009) มีวาระ 4 ปี ถึงวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2556 (2013)

ทางด้านครอบครัว สมรสแล้วเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2535 (1992) กับ Michelle La Vaughn Robinson Obama สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีจาก Princeton University เมืองปรัินส์ตัน มลรัฐนิวเจอร์ซีย์ กับสำเร็จวิชากฎหมายจาก Harvard Law School เช่นเดียวกันและจะเป็นสตรี African-

American คนแรก ที่ดำรงตำแหน่ง **สตรีหมายเลขหนึ่งของสหรัฐ** (*First Lady of the United States*) ในระหว่างที่สามีดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี มีติดารวม 2 คน คนโตชื่อ *Malia Ann Obama* ถือกำเนิดเมื่อ พ.ศ. 2541 (1998) และคนรองชื่อ *Natasha (Sasha) Obama* ถือกำเนิดเมื่อ พ.ศ. 2544 (2001)

คณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่ง ได้เลือกและกำหนดเป็นหัวข้อ (2009 *Inaugural Theme*) ของพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44 ว่า "A New Birth of Freedom" เพื่อเป็นเกียรติและร่วมเฉลิมฉลองครบ 200 ปี ชาตศักราชของอดีตประธานาธิบดีอับราฮัม ลิงคอล์น (*Abraham Lincoln*) ซึ่งเกิดเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2352 (1809) ที่ มลรัฐเคนตักกี อดีตประธานาธิบดีอับราฮัม ลิงคอล์น เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐ พรรครีพับลิกัน จากเขตเลือกตั้งที่ 7 ของมลรัฐอิลลินอยส์ ระหว่างวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2390 (1847) ถึงวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2392 (1849) ก่อนได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 16 ระหว่างวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2404 (1861) จนถึงแก่อสัญกรรมขณะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี เป็นสมัยที่ 2 เมื่อวันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2408 (1865) ด้วยอายุ 58 ปี ทั้งนี้ อดีตประธานาธิบดี อับราฮัม ลิงคอล์น เป็นประธานาธิบดีสหรัฐคนแรก ที่ไม่ได้มีสถานที่เกิดอยู่ในอาณานิคมดั้งเดิม (*original colonies*) จำนวน 13 รัฐ ได้แก่ เดลาแวร์ เพนซิลวาเนีย นิวเจอร์ซีย์ จอร์เจีย คอนเนคติกัต แมซซาชูเซต เมรี่แลนด์ เซาท์ โครโรไลน่า นิวแฮมป์เชียร์ เวอร์จิเนีย นิวยอร์ก นอร์ทโคโรไลน่า และโรดไอแลนด์

นอกจากนี้ อดีตประธานาธิบดีอับราฮัม ลิงคอล์น ยังเป็นผู้ที่ได้กล่าวสุนทรพจน์และที่รู้จักเรียกกันแพร่หลายว่า สุนทรพจน์เกตตีสเบิร์ก (*The Gettysburg Address*) ณ สุสานทหารแห่งชาติ (*Soldier's National Cemetery*) ที่ เมืองเกตตีสเบิร์ก (*Gettysburg*) มลรัฐเพนซิลวาเนีย

(Pennsylvania) เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2406 (1863) ทั้งนี้ คำกล่าวในสุนทรพจน์เกตตีสเบิร์ก ที่ได้ถูกนำมาเป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งของการปกครองในระบบประชาธิปไตยตราบจนปัจจุบัน คือ “... *government of the people, by the people, and for the people ...*” และยังได้กล่าวถึงเสรีภาพของชาติไว้ด้วย คือ “... *this nation shall have a new birth of freedom ...*” รวมทั้ง ยังต้องการให้สะท้อนถึงความหวังที่ตั้งกึกก้องไปทั่วสหรัฐ มาเป็นเวลานานกว่า 100 ปี ของอดีตประธานาธิบดี อับราฮัม ลิงคอล์น ที่ให้รำลึกถึงการเสียสละของผู้พลีชีพเพื่อปกป้องสหรัฐและนำไปสู่เสรีภาพอีกครั้งหนึ่งของชาติ (*Lincoln's hope that the sacrifice of those who died to preserve the United States would lead to “a new birth of freedom for the nation”*)

พิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐ คนที่ 44 วันอังคารที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2552 (2009) ประกอบด้วย กิจกรรม ต่าง ๆ ที่คณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่งได้จัดเตรียมอย่างสมเกียรติและเพื่อให้เป็นไปตามจารีตประเพณีของพิธีเข้าดำรงตำแหน่งที่ได้เคยปฏิบัติมาเป็นเวลานานเกือบ 220 ปี ดังนี้

1. พิธีทางศาสนา (*Morning Worship Service*)

ประธานาธิบดีของสหรัฐผู้ได้รับเลือกตั้งที่ผ่านมาได้ประกอบพิธีทางศาสนาตามที่ตนนับถือเป็นการภายในเวลาเข้าก่อนการปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่อดีตประธานาธิบดีออร์ซ วอชิงตัน ประธานาธิบดีสหรัฐคนแรก ที่ได้ประกอบพิธีทางศาสนา ณ *St. Paul's Chapel* ที่มหานครนิวยอร์ก เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2332 (1789) ก่อนที่จะเดินทางไปกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยแรก (ได้รับเลือกตั้งรวม 2 สมัย) ณ *Balcony of Federal Hall* ที่ มหานครนิวยอร์ก

ประเพณีพิธีทางศาสนาอย่างเป็นทางการเริ่มเป็นครั้งแรกเมื่อคราวพิธีเข้าดำรงตำแหน่งของอดีตประธานาธิบดีแฟรงกลิน ดี รูสเวลท์ (Franklin D. Roosevelt) ที่ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนที่ 32 สมัยแรก (ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี รวม 4 สมัย) เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2476 (1933) ณ St. John's Episcopal Church ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับทำเนียบประธานาธิบดี (The White House)

การกระพิธีทางศาสนาเป็นการภายในของประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาคนที่ 44 จะมีขึ้นที่ St. John's Episcopal Church เช่นกัน

2. ขบวนพิธีแห่ไปยังรัฐสภา (Procession to the Capitol)

ภายหลังพิธีทางศาสนา ประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้ง (President-elect) และรองประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้ง (Vice-President-elect) พร้อมคู่สมรส โดยมีสมาชิกของคณะกรรมการร่วมกันของสภาคองเกรสว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่งจะร่วมเดินทางพร้อมกันไปยังทำเนียบประธานาธิบดีเพื่อรับฟังบรรยายสรุปก่อนเดินทางต่อไปยังอาคารรัฐสภาสหรัฐ (U.S. Capitol) พร้อมด้วยสมาชิกครอบครัวของประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้ง สมาชิกคณะรัฐมนตรี และสมาชิกของคณะกรรมการร่วมกันของสภาคองเกรสว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่งเพื่อร่วมพิธีเข้าดำรงตำแหน่ง ต่อไป

ขบวนพิธีแห่ไปยังอาคารรัฐสภาสหรัฐในอดีตเป็นขบวนรถม้า ภายหลังได้เปลี่ยนมาเป็นขบวนรถยนต์เป็นครั้งแรกเมื่อคราวพิธีเข้าดำรงตำแหน่งของอดีตประธานาธิบดีวอร์เรน จี ฮาร์ดิง (Warren G. Harding) ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 29 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2464 (1921) และต่อมารถยนต์กันกระสุนก็ได้ถูกนำมาใช้ด้วยเหตุผลเพื่อความปลอดภัยหลังจากที่อดีตประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี (John F. Kennedy) ประธานาธิบดีสหรัฐ

คนที่ 35 ได้ถูกลอบสังหาร โดยได้นำมาใช้เป็นครั้งแรกในคราวอดีตประธานาธิบดีลินดอน บี จอห์นสัน (Lyndon B. Johnson) อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนที่ 36 (ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเท่าวาระที่เหลืออยู่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญสหรัฐ หลังจากอดีตประธานาธิบดีเคนเนดีถึงแก่อสัญกรรม) ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ เมื่อ พ.ศ. 2507 ได้เข้าพิธีปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2508 (1965)

3. พิธีปฏิญาณตนของรองประธานาธิบดี (*Vice-President's Swearing-in Ceremony*)

ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญสหรัฐมีบทบัญญัติให้ประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้งต้องกล่าวคำปฏิญาณตนก่อนเข้าดำรงตำแหน่งเท่านั้น แต่ก็ยังมีกล่าวไว้ว่ารองประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้งและผู้ดำรงตำแหน่งในรัฐบาลควรได้กล่าวปฏิญาณตนเพื่อผดุงรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญก่อนเข้ารับตำแหน่งด้วย แต่ก็ไม่มีคำกล่าวปฏิญาณตนได้บัญญัติเป็นรูปแบบไว้และต่อมาสภาองเกรส สมัยที่ 1 ได้ให้ความเห็นชอบกฎหมายว่าด้วยการกล่าวคำปฏิญาณตน เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2332 (1789) บัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการในการกล่าวคำปฏิญาณตนของรองประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้งที่ตามรัฐธรรมนูญสหรัฐซึ่งจะดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภาด้วย ต่อมาภายหลังได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญสหรัฐเปลี่ยนเป็นให้ผู้พิพากษาเป็นผู้ดำเนินการในการกล่าวคำปฏิญาณตน และตั้งแต่ พ.ศ. 2332 (1789) สภาองเกรสได้แก้ไขเพิ่มเติมคำกล่าวปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งหลายครั้ง ปัจจุบัน คำกล่าวปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งของรองประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในรัฐบาล ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2427 (1884) มีข้อความ ดังนี้

"I do solemnly swear (or affirm) that I will support and defend the Constitution of the United States against all enemies, foreign and domestic; that I will bear true faith and allegiance to the same; that I take this obligation freely, without any mental reservation or purpose of evasion; and that I will well and faithfully discharge the duties of the office on which I am about to enter: So help me God."

หัวหน้าผู้พิพากษาศาลสูง (Chief Justice of the Supreme Court) จะเป็นผู้ทำหน้าที่ตามประเพณีที่ผ่านมาในการกล่าวคำปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้ง แต่อาจเป็นเจ้าหน้าที่ตำแหน่งอื่นก็ได้ซึ่งอาจจะแตกต่างกันตามกาลสมัยที่เป็นผู้ทำหน้าที่ในการกล่าวคำปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งของรองประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้ง เช่น ผู้ทำหน้าที่รองประธานวุฒิสภา (The President pro tempore of the Senate) รองประธานาธิบดีผู้กำลังจะพ้นจากตำแหน่ง (outgoing Vice President) รวมทั้ง หัวหน้าผู้พิพากษาศาลสูง และบางโอกาสรองประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้งก็เลือกจากเพื่อนสนิทมิตรสหายของตนให้เป็นผู้ทำหน้าที่ในการกล่าวคำปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่ง

สถานที่ที่ใช้เป็นสถานที่ในการกล่าวคำปฏิญาณตนก่อนเข้าดำรงตำแหน่งของรองประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้ง ปรากฏว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลงสถานที่ในบางสมัยนับตั้งแต่สมัยอดีตรองประธานาธิบดีจอห์น อาดัม เมื่อ พ.ศ. 2332 (1789) ที่ครั้งหนึ่งเคยใช้บริเวณระเบียงด้านหน้าทิศตะวันตก (*west front terrace*) ของอาคารรัฐสภาสหรัฐจนถึง พ.ศ. 2480 (1937) ปรากฏว่า รองประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้งได้เปลี่ยนแปลงสถานที่ในกล่าวคำปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งจากกระเบื้องด้านทิศตะวันตกมาเป็นในห้องประชุมวุฒิสภา ก่อนที่ประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้งจะได้กล่าวคำปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่ง ดังนั้น การกล่าวคำปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งของรองประธานาธิบดีและประธานาธิบดีจึงใช้สถานที่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ ภายหลังจากที่การกล่าวคำปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งเสร็จสิ้นแล้ว รองประธานาธิบดีในฐานะประธานวุฒิสภาก็จะเรียกประชุมวุฒิสภา เป็นพิเศษ เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาใหม่ที่ได้รับเลือกตั้งได้กล่าวคำปฏิญาณตนจนแล้วเสร็จจึงปิดประชุมและออกไปร่วมพิธีกล่าวคำปฏิญาณตนของประธานาธิบดี ต่อไป

4. พิธีปฏิญาณตนของประธานาธิบดี (*President's Swearing-in Ceremony*)

พิธีปฏิญาณตนของประธานาธิบดีในประวัติศาสตร์การเมืองสหรัฐ ได้มีขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อคราวที่อดีตประธานาธิบดียอร์ช วอชิงตัน ได้กล่าวคำปฏิญาณตนก่อนเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 1 เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2332 (1789) ณ ระเบียงด้านถนนวอลล์ สตรีท (*Wall Street*) ณ ศาลว่าการสหพันธ์ ที่มหานครนิวยอร์ก

สถานที่สำหรับพิธีปฏิญาณตนของประธานาธิบดีในครั้งแรก หลังประกาศอิสรภาพได้จัดที่ศาลาว่าการสหพันธ์ ณ มหานครนิวยอร์ก และได้จัดที่ อาคารรัฐสภา เมืองฟิลาเดลเฟีย รวม 2 ครั้ง ต่อมาหลังจากที่ทำการรัฐบาลสหรัฐ ได้ย้ายไปที่ กรุงวอชิงตัน ดีซี พิธีปฏิญาณตนของประธานาธิบดีจึงได้ย้ายสถานที่ตามไปด้วย สำหรับพิธีปฏิญาณตนของประธานาธิบดีที่ได้จัดเป็นครั้งแรก ที่ กรุงวอชิงตัน ดีซี คือ เมื่อคราวอดีตประธานาธิบดี โทมัส เจฟเฟอร์สัน (Thomas Jefferson) ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 3 เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ เป็นสมัยแรก เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2344 (1801) ที่ ห้องประชุมวุฒิสภา พิธีปฏิญาณตนของอดีตประธานาธิบดี แอนดรู แจ็คสัน (Andrew Jackson) ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 7 เมื่อคราวดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ เป็นสมัยแรก เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2372 (1829) ได้จัดที่บริเวณเฉลียงด้านทิศตะวันออกของอาคารรัฐสภาสหรัฐเป็นครั้งแรกและจัดเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อคราวอดีตประธานาธิบดีจิมมี คาร์เตอร์ (Jimmy Carter) ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 39 เข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2520 (1977) และต่อมาได้เปลี่ยนมาจัดที่บริเวณเฉลียงด้านทิศตะวันตกของอาคารรัฐสภาสหรัฐ เป็นครั้งแรกเมื่อคราวอดีตประธานาธิบดี โรนัล รีแกน (Ronald Regan) ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 40 เข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ เป็นสมัยแรก เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2523 (1981) และพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ ก็ได้ใช้เฉลียงทิศตะวันตกของรัฐสภาสหรัฐ มาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ พิธีปฏิญาณตนเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44 จะเป็นครั้งที่ 7 ที่ได้จัดขึ้นในบริเวณเฉลียงทิศตะวันตกของรัฐสภาสหรัฐ

สำหรับผู้ทำหน้าที่ในการปฏิญาณตนของประธานาธิบดี ได้แก่ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลสหรัฐ ที่ถือพระคัมภีร์ไบเบิลด้วยมือซ้ายและมือขวา ยกขึ้น สำหรับประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกจะวางมือซ้ายลงบนพระคัมภีร์ไบเบิลและมือขวา ยกขึ้น กล่าวคำปฏิญาณตนก่อนเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญสหรัฐ (United States Constitution Article II Section 1 para 8) ดังนี้

"I do solemnly swear (or affirm) that I will faithfully execute the office of President of the United States, and will to the best of my ability, preserve, protect and defend the Constitution of the United States."

สำหรับพระคัมภีร์ไบเบิลที่จะใช้ในการกล่าวคำสาบานตนของประธานาธิบดีของสหรัฐ คนที่ 44 จะเป็นพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับเดียวกับที่อดีตประธานาธิบดีอับราฮัม ลิงคอล์น ได้ใช้ในการกล่าวคำสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 16 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2404 (1861)

5. การกล่าวสุนทรพจน์ (Inaugural Address)

การกล่าวสุนทรพจน์ของประธานาธิบดีสหรัฐ ในระยะแรก ๆ ประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้งจะกล่าวสุนทรพจน์ก่อนการกล่าวคำปฏิญาณตน ต่อมาได้เปลี่ยนแปลงมาให้กล่าวหลังกล่าวคำปฏิญาณตนเสร็จแล้ว และอดีตประธานาธิบดีสหรัฐหลายคนได้เลือกกล่าวสุนทรพจน์โดยจะแสดงวิสัยทัศน์และความคาดหวังของตนที่มีต่อสหรัฐ สำหรับสถานที่กล่าวสุนทรพจน์จะเป็น

สถานที่เดียวกันกับสถานที่การกล่าวคำปฏิญาณตน คือ บริเวณเจดีย์ด้านทิศตะวันตกของรัฐสภาสหรัฐ แต่ก็มีหลายครั้งที่ได้กล่าวสุนทรพจน์ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมวุฒิสภา

สำหรับสุนทรพจน์ที่มีคารมคมคายและยังมีพลังอยู่จนถึงปัจจุบันเป็น สุนทรพจน์ของอดีตประธานาธิบดีสหรัฐ รวม 3 คน ได้แก่

(1) อดีตประธานาธิบดีอับบราฮัม ลิงคอล์น ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 16 ได้กล่าวสุนทรพจน์หลังจากกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี เป็น สมัยที่ 2 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2408 (1865) ซึ่งเป็นช่วงใกล้เวลาสิ้นสุดของสงครามกลางเมือง ดังมีข้อความว่า

"With malice toward none, with charity for all, with firmness in the right as God gives us to see the right, let us strive on to finish the work we are in, to bind up the nation's wounds, to care for him who shall have borne the battle and for his widow and his orphan, to do all which may achieve and cherish a just and last peace among ourselves and with all nation."

(2) อดีตประธานาธิบดีแฟรงกลิน ดี รูสเวลท์ ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 32 ได้กล่าวสุนทรพจน์หลังจากกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นสมัยแรก เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2476 (1933) ดังมีข้อความว่า

"We have nothing to fear but fear itself."

(3) อดีตประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 35 ได้กล่าวสุนทรพจน์หลังจากกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2504 (1961) ดังมีข้อความว่า

"And so my fellow Americans: ask not what your country can do for you-ask what you can do for your country."

6. ประธานาธิบดีผู้กำลังจะพ้นจากตำแหน่งเดินทางกลับ

(Departure of the Outgoing President)

ประเพณีที่ปฏิบัติต่อเนื่องกันมายาวนาน ปรากฏว่า ประธานาธิบดีผู้กำลังจะพ้นจากตำแหน่งและสตรีหมายเลขหนึ่งของสหรัฐ จะอยู่ร่วมในพิธีเข้าดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่เป็นระยะเวลาหนึ่ง จากนั้นก็จะเดินทางออกจากอาคารรัฐสภา เพื่อเดินทางกลับไปใช้ชีวิตหลังพ้นจากการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ แล้ว

เอกสารคู่มือปฏิบัติทางราชการและธรรมเนียมทางสังคมของพิธีต่าง ๆ ที่กรุงวอชิงตัน เมื่อ พ.ศ. 2432 (1889) An 1889 "Handbook of Official and Social Etiquette and Public Ceremonies at Washington." ได้กล่าวถึงประธานาธิบดีผู้กำลังจะพ้นจากตำแหน่งเดินทางกลับ ไว้ดังนี้

"His departure from the Capitol is attended with no ceremony, other than the presence of the members of his late Cabinet and few officials and personal friends. The President leaves the Capitol as soon as practicable after the Inauguration of his successor."

ราวต้นศตวรรษที่ 20 ได้มีวิวัฒนาการทางประเพณีปฏิบัติประการหนึ่ง คือ ประธานาธิบดีสหรัฐผู้กำลังจะพ้นจากตำแหน่งเดินทางจากอาคารรัฐสภาสหรัฐในทันทีหลังจากพิธีเข้าดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่ ทั้งนี้ ได้เริ่มจากเมื่อคราวอดีตประธานาธิบดีโฮเวิร์ด ทาฟท์ (Howard Taft) ในพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 27 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2452 (1909) ณ ห้องประชุมวุฒิสภา ปรากฏว่า อดีตประธานาธิบดีเทียร์โอดอร์ รูสเวลต์ (Theodore Roosevelt) ได้กล่าวแสดงความยินดีเมื่อเสร็จพิธีการแล้วได้เดินทางออกจากอาคารรัฐสภาไปยังสถานีรถไฟ (Union Station) เพื่อเดินทางโดยรถไฟกลับไปยังภูมิลำเนาที่มหานคร

นินวยอร์ก หรือเมื่อครั้งอดีตประธานาธิบดีจอห์นสัน ครบวาระดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2512(1969) ปรากฏว่า อดีตประธานาธิบดี จอห์นสันและครอบครัวได้เดินทางโดยรถยนต์จากอาคารรัฐสภาสหรัฐไปยัง สถานีทัพอากาศแอนดรู เพื่อเดินทางโดยเครื่องบินประจำตำแหน่งประธานาธิบดี (Air Force One) กลับไปยังภูมิลำเนา ที่ มลรัฐเท็กซัส

ปัจจุบัน ภายหลังจากประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้งและ รองประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้งได้กล่าวสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเรียบร้อยแล้ว ประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่จะเดินทางเป็นเพื่อนไปกับอดีตประธานาธิบดี สหรัฐ และรองประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่จะเดินทางเป็นเพื่อนไปกับอดีต รองประธานาธิบดีสหรัฐ เดินทางผ่านกองทหารเกียรติยศเพื่อออกจากอาคาร รัฐสภาโดยมีสมาชิกของคณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสว่าด้วย พิธีเข้าดำรงตำแหน่ง ร่วมกันรอส่งเดินทางกลับที่บริเวณบันไดด้านทิศตะวันออก ของอาคารรัฐสภา อย่างไรก็ตามเมื่อครั้งอดีตประธานาธิบดีเจอรัลด์ ฟอर्ड (Gerald Ford) ครบวาระดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา คนที่ 38 เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2520 (1977) ปรากฏว่า อดีตประธานาธิบดี ฟอर्डและอดีตสตรีหมายเลขหนึ่งได้เดินทางโดยเฮลิคอปเตอร์ (ทั้งนี้ สภาอากาศต้องอำนวยความสะดวกในการเดินทาง) จากลานสนามหญ้าของอาคารรัฐสภา สหรัฐเพื่อเดินทางกลับภูมิลำเนา สำหรับ ประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่และ รองประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่ ก็จะเดินทางกลับเข้าภายในอาคารรัฐสภาสหรัฐ เพื่อร่วมรับประทานอาหารกลางวันจัดโดยคณะกรรมการร่วมกันของสภา องเกรสว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่ง ต่อไป

7. การเลี้ยงอาหารกลางวัน (Inaugural Luncheon)

เมื่อผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีคนใหม่ได้กล่าวสาบานตนเข้ารับตำแหน่งและได้กล่าวสุนทรพจน์ในวาระเข้าดำรงตำแหน่งเรียบร้อยแล้ว ภายหลังจากที่ได้ส่งอดีตประธานาธิบดีสหรัฐที่พ้นจากตำแหน่งเดินทางกลับไปยังภูมิลำเนาแล้ว ประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่จะถูกนำไปยังห้องรูปปั้นอนุสาวรีย์แห่งชาติ (National Statuary Hall) ภายในอาคารรัฐสภาสหรัฐ เพื่อร่วมงานเลี้ยงอาหารกลางวันอย่างเป็นทางการเนื่องในโอกาสพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ ในอดีตเริ่มจัดขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2440 (1897) จัดขึ้นโดยคณะกรรมการวุฒิสภาว่าด้วยการจัดพิธี (Senate Committee on Arrangements) จนถึง พ.ศ. 2496 (1953) ที่ได้เปลี่ยนแปลงมาจัดขึ้นโดยคณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่ง (JCCIC)

ทั้งนี้ รายการอาหารที่จัดเลี้ยงในคราวอดีตประธานาธิบดีดาไวท์ ดี ไอเซนฮาว (Dwight D. Eisenhower) สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 34 เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2496 (1953) เป็นต้นมา จะประกอบด้วย อาหารประเภทต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงมลรัฐภูมิลำเนาของประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่และรองประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่ รวมทั้งประเภทอาหารที่สะท้อนถึงหัวข้อ (Theme of the Inauguration) ของพิธีเข้าดำรงตำแหน่งในครั้งนั้น ด้วย และในระหว่างการเลี้ยงอาหารกลางวันจะมีการกล่าวสุนทรพจน์ การมอบของที่ระลึกจากรัฐสภาสหรัฐ และการดื่มเพื่อเป็นเกียรติแก่คณะผู้บริหารชุดใหม่

การจัดเลี้ยงอาหารกลางวันในพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีข้างต้น กล่าวได้ว่าเป็นการจัดเลี้ยงอย่างเป็นทางการของสภาองเกรส (รัฐสภาสหรัฐ) เพื่อต้อนรับและยินดีกับประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่และรอง

ประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่ สำหรับห้องรูปปั้นอนุสาวรีย์แห่งชาติได้ถูกใช้เป็นสถานที่จัดเลี้ยงอาหารกลางวันเป็นครั้งแรกในคราวอดีตประธานาธิบดีโรนัลด์ รีแกน สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 40 เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2534 (1981)

นอกจากนี้ คณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่งยังได้คัดเลือกภาพวาดโดยจิตรกรสหรัฐที่มีชื่อเสียงและเป็นภาพวาดที่สื่อความหมายเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตคนอเมริกันและที่เป็นประวัติศาสตร์ของสหรัฐ มาประดับเป็นฉากไว้ที่ผนังของห้องจัดเลี้ยงเป็นครั้งแรกในคราวอดีตประธานาธิบดีโรนัลด์ รีแกน สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ เป็นสมัยที่ 2 เมื่อวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2538 (วันที่ 20 ตรงกับวันอาทิตย์ อดีตประธานาธิบดีโรนัลด์ รีแกน ได้สาบานตนเข้าดำรงตำแหน่งเป็นสมัยที่ 2 ที่ ทำเนียบประธานาธิบดี และสภาพอากาศหนาวเย็นมากอุณหภูมิ 7 °F พิธีเข้าดำรงตำแหน่งจึงได้เลื่อนไปเป็นวันจันทร์ที่ 21 แทนและจัดภายใน ที่ *Capitol Rotunda* แทน) และภาพวาดในครั้งนั้นเป็นภาพวาดชื่อ "*Autumn-On the Hudson River*" โดย *Jasper Francis Cropsey* เมื่อ พ.ศ. 2403 (1860)

สำหรับการเตรียมงานจัดเลี้ยงอาหารกลางวันเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44 ในวันอังคารที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2552 (2009) ตามที่คณะกรรมการร่วมกันของสภาองเกรสว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่ง ได้เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ที่เว็บไซต์ <http://inaugural.senate.gov/luncheon/> มีดังนี้

7.1 ภาพวาดที่นำมาประดับเป็นฉากมีชื่อว่า "View of the Yosemite Valley" โดย Thomas Hill เมื่อราว พ.ศ. 2413 (1870) ภาพจริงพร้อมกรอบ มีขนาด 21 นิ้ว × 28 นิ้ว

ภาพวาดนี้สะท้อนถึงความสง่างามและตระหนักรู้ของภูมิภาคประเทศของอเมริกันตะวันตกและการเริ่มต้นของยุคใหม่ ทั้งนี้ ดินแดน Yosemite Valley เป็นดินแดนของเจ้าของดินแดนอเมริกันดั้งเดิมตั้งอยู่ที่เทือกเขา Sierra Nevada ของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ปัจจุบันเป็นอุทยานแห่งชาติที่มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากทั้งชาวอเมริกันและชาวต่างชาติเดินทางมาเยี่ยมชมความงดงามทางธรรมชาติที่อุทยานแห่งนี้ นอกจากนี้ ยังมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของสหรัฐที่อดีตประธานาธิบดีอับบราฮัม ลิงคอล์น เป็นผู้ลงนามใน Yosemite Land Grant เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2407 (1864) ในระหว่างสงครามกลางเมืองของอเมริกัน มีสาระสำคัญ มอบดินแดน ที่เรียกว่า Yosemite Land ให้แก่มลรัฐแคลิฟอร์เนีย การลงนามครั้งนี้อยู่ในระหว่างสงครามกลางเมืองของอเมริกัน และยังกล่าวได้ว่าเป็นพระราชบัญญัติ

ประวัติศาสตร์ต้นแบบการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของคนอเมริกันและการจัดตั้งมูลนิธิปกป้องดินแดนของสหพันธ์ในอนาคตต่อมา และในปี พ.ศ. 2449 (1906) มลรัฐแคลิฟอร์เนียก็ได้ประกาศให้ *Yosemite Land* เป็น อุทยานของมลรัฐแห่งแรกในดินแดนอเมริกัน

7.2 รายการอาหารที่จัดเตรียมมี ดังนี้

First Course ประกอบด้วย

Seafood Stew

paired with

Duckhorn Vineyards,

2007 Sauvignon Blanc, Napa Valley

Second Course ประกอบด้วย

*A Brace of American Birds (pheasant and duck),
served with Sour Cherry Chutney and Molasses*

Sweet Potatoes

paired with

Goldeneye,

2005 Pinot Noir, Anderson Valley

Third Course ประกอบด้วย

*Apple Cinnamon Sponge Cake and Sweet
Cream Glac"*

paired with

Korbel Natural "Special Inaugural Cuv"e,"

California Champagne

7.3 การมอบของที่ระลึกของรัฐสภาสหรัฐอเมริกาในนามประชาชนอเมริกันให้แก่ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่และรองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่ ที่นอกจากได้รับภาพถ่ายเป็นทางการของแต่ละท่านขณะกล่าวคำปฏิญาณตน ซึ่งถ่ายโดยช่างภาพของวุฒิสภาพร้อมกรอบแล้ว ยังมี ชามแก้วจระไนจัดทำโดย *Lenox Company of Lawrenceville* จากมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ ออกแบบโดย *Timothy Carder* และแกะสลักด้วยมือ โดย *Peter O'Rourke*

ของที่ระลึกสำหรับประธานาธิบดีสหรัฐ เป็นชามแก้วเจียรนัยแกะสลักเป็นภาพทำเนียบประธานาธิบดี (*White House*) ตั้งอยู่บนฐานแก้วจระไนแกะสลักข้อความ รวม 3 บรรทัด ดังนี้

บรรทัดแรกมีข้อความว่า *BARACK H. OBAMA*

บรรทัดที่สองมีข้อความว่า *THE PRESIDENTIAL INAUGURATION*

บรรทัดที่สามมีข้อความว่า *"JANUARY 20, 2009"*

ของที่ระลึกสำหรับ รอง
ประธานาธิบดีสหรัฐ เป็นชามแก้ว
เจียรนัยแกะสลักเป็นภาพอาคาร
รัฐสภาสหรัฐ (*United States
Capitol*) ตั้งอยู่บนฐานแก้วจาระไน
แกะสลักข้อความ รวม 3 บรรทัด
ดังนี้

บรรทัดแรกมีข้อความว่า *JOSEPH R. BIDEN, JR.*

บรรทัดที่สองมีข้อความว่า *THE VICE PRESIDENT INAUGURATION*

บรรทัดที่สามมีข้อความว่า *JANUARY 20, 2009*

7.4 การจัดดอกไม้ประดับ การจัดดอกไม้สดประดับใน
สถานที่จัดเลี้ยงได้รับการออกแบบโดย *JLB Floral of Alexandria*
มลรัฐเวอร์จิเนีย เลือกใช้ดอกกุหลาบนานาชนิด ประกอบด้วย *Red Charlotte
rose, Rouge Basier roses, Hot lady rose, a floribunda rose* ที่เรียกว่า *Hot
majolica* และภายหลังเสร็จสิ้นการเลี้ยงแล้วจะได้นำไปมอบให้กับศูนย์การ
แพทย์ทหารบก (*Walter Reed Army Medical Center*)

8. ขบวนพาเหรดพิธีเข้าดำรงตำแหน่ง (*Inaugural Parade*)

ขบวนพาเหรดพิธีเข้าดำรงตำแหน่งได้มีขึ้นเป็นครั้งแรกในคราว
อดีตประธานาธิบดียอร์ช วอชิงตัน เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2332 (1789)
ได้เดินทางจากเมาท์เวอร์มอนท์ (*Mount Vermont*) มายังมหานครนิวยอร์ก เพื่อ
ร่วมกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐ เป็นคนแรก ที่
มหานครนิวยอร์ก โดยมีกองทหารร่วมเดินทางมาด้วย และเมื่อเดินทางถึงมหา
นครนิวยอร์ก มีกองทหาร *Continental Army* (อดีตประธานาธิบดี ยอร์ช วอชิง

ตัน ได้รับยศทหารชั้น “นายพลตรี” และได้รับแต่งตั้งจากสภาองเกรสให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกองทัพ *Continental Army* บัญชาการรบในสงครามกลางเมือง ที่ เมืองเคมบริดจ์ มลรัฐแมซซาชูเซต เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2313) เจ้าหน้าที่รัฐบาล สมาชิกสภาองเกรส และราษฎรที่มีชื่อเสียง ได้เดินทางร่วมกับอดีตประธานาธิบดีวอชิงตันไปยังศาลว่าการสหพันธ์ (*Federal Hall*) เพื่อเข้าร่วมพิธีสาบานตน

สำหรับการจัดขบวนพาเหรดอย่างเป็นทางการครั้งแรกในคราวอดีตประธานาธิบดีเจมส์ เมดิสัน ได้เข้าพิธีกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 4 เป็นสมัยแรก เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2452 (1809) โดยมี กองทหารม้าจากยอร์ชทาวน์ร่วมคุ้มกันระหว่างการเดินทางไปยังอาคารรัฐสภาสหรัฐ และภายหลังเสร็จพิธีกล่าวคำปฏิญาณตนแล้ว ได้นั่งชมการสวนสนามของกองทหาร จำนวน 9 กองร้อย และการจัดขบวนพาเหรดในพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐครั้งต่อ ๆ มา ปรากฏว่า จำนวนกองทหารในขบวนพาเหรดได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นเป็นลำดับ รวมทั้ง มีกองทหารจากนอกกรุงวอชิงตันได้มาเข้าร่วมในขบวนพาเหรดด้วยเป็นครั้งแรกเมื่อคราวอดีตประธานาธิบดีวิลเลียม เฮนรี แฮริสัน ได้เข้าพิธีกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐ คนที่ 9 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2384 (1841) ต่อมาอดีตประธานาธิบดี *Ulysses S. Grant* ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 18 ในคราวเข้าพิธีกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี เป็นสมัยที่ 2 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2416 (1873) ได้เริ่มประเพณีการตรวจพลสวนสนามของขบวนพาเหรดเป็นครั้งแรกภายหลังพิธีเข้าดำรงตำแหน่งที่ทำเนียบประธานาธิบดี

ภายหลังอดีตประธานาธิบดีเจมส์ การ์ฟิลด์ เมื่อคราวพิธี
เข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 20 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2424
(1881) ได้มีการตรวจพลสวนสนามของขบวนพาเหรด ณ แทนรับการเคารพ
ที่ได้สร้างขึ้นบริเวณด้านหน้าทำเนียบประธานาธิบดี นอกจากนี้ ยังได้มีการ
สร้างอ้อมจันทร์ไปตามถนนเพนซิลวาเนียสำหรับผู้ชมขบวนพาเหรดด้วย
สำหรับสตรีได้มีส่วนร่วมในขบวนพาเหรดเป็นครั้งแรก เมื่อคราวอดีต
ประธานาธิบดีวูดโร วิลสัน ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 28 ปฏิญาณตนเข้ารับ
ตำแหน่งประธานาธิบดี เป็นสมัยที่ 2 เมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2460 (1917)
และอดีตประธานาธิบดีวอเรน จี ฮาร์ดิง เป็นประธานาธิบดีคนแรก ที่ได้นั่ง
รถยนต์ตรวจพลขบวนพาเหรดเมื่อคราวพิธีกล่าวคำสาบานเข้ารับตำแหน่ง
ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 29 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2464 (1921)

การถ่ายทอดสดขบวนพาเหรดเผยแพร่ทางโทรทัศน์มีขึ้น
เป็นครั้งแรก เมื่อคราวอดีตประธานาธิบดีเฮนรี ทรูแมน ประธานาธิบดีสหรัฐ
คนที่ 33 ในพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี เป็นสมัยที่ 2 เมื่อวันที่ 20
มกราคม พ.ศ. 2492 (1949) สำหรับที่ผ่านมาขบวนพาเหรดที่มีความยาว
ที่สุด ประกอบด้วย วงดุริยางค์ จำนวน 73 วง รถบุปผชาติ จำนวน 59 คัน
ขบวนม้า ขบวนช้าง ขบวนพลเรือน และขบวนยานยนต์ทหาร และใช้เวลา
รวม 4 ชั่วโมง 32 นาที เมื่อคราวอดีตประธานาธิบดีดไวท์ ดี ไอเซนฮาวร์ ในพิธี
เข้าดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 34 เป็นสมัยแรก เมื่อวันที่ 20
มกราคม พ.ศ. 2496 (1953) และอดีตประธานาธิบดีจิมมี อี คาร์เตอร์
เป็นประธานาธิบดีสหรัฐเป็นคนแรก ที่เดินร่วมในขบวนพาเหรด พร้อมภริยา
และบุตรสาว จากอาคารรัฐสภาสหรัฐผ่านถนนเพนซิลวาเนียไปยังทำเนียบ
ประธานาธิบดี เมื่อคราวเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 39
เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2520 (1977)

ปัจจุบัน ขบวนการพาเหรดจัดขึ้นโดยคณะกรรมการทหาร ว่าด้วยพิธีเข้าดำรงตำแหน่ง (Armed Forces Inaugural Committee) และผู้ร่วมในขบวนการพาเหรดได้รับการคัดเลือกโดยคณะกรรมการพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี (Presidential Inaugural Committee)

9. งานบอลล์พิธีเข้าดำรงตำแหน่ง (Inaugural Ball)

งานบอลล์พิธีเข้าดำรงตำแหน่งจัดขึ้นเป็นทางการครั้งแรกในคราวอดีตประธานาธิบดีเจมส์ เมดิสัน ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 4 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2452 (1809) ต่อมาในคราวที่อดีตประธานาธิบดี Franklin Pierce ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 14 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2396 (1853) งานบอลล์ได้งดจัดชั่วคราว และต่อมาได้ถูกยกเลิกเป็นทางการครั้งแรกในคราวอดีตประธานาธิบดีวูดโร วิลสัน ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 28 เป็นสมัยแรก เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2456 (1913) งานบอลล์พิธีเข้าดำรงตำแหน่งได้กลับมาจัดขึ้นอีกครั้งเมื่อคราวอดีตประธานาธิบดีเฮนรี เอส ทูรแมน ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 33 เป็นสมัยที่ 2 เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2492 (1949)

งานบอลล์พิธีเข้าดำรงตำแหน่งจัดขึ้นในคำวันเดียวกับวันพิธีกล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี ในอดีตมีการจัดงานบอลล์จำนวนหลายงานในคำวันเดียวกัน เช่น อดีตประธานาธิบดีดีไวต์ ดี ไอเซนฮาวร์ ดำรงตำแหน่ง เป็นสมัยที่ 2 ได้มีการจัดงานบอลล์ รวม 4 งาน อดีตประธานาธิบดีจอห์น เอฟ เคนเนดี มีจำนวน 5 งาน อดีตประธานาธิบดียอร์ช ดับเบิลยู บุช ดำรงตำแหน่ง เป็นสมัยแรก มีจำนวน 8 งาน และคราวดำรงตำแหน่ง เป็นสมัยที่ 2 มีจำนวน 9 งาน

ปัจจุบันมีคณะกรรมการพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี เป็นผู้วางแผนจัดงานบอลล์ที่มีเจ้าภาพจัดขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแสดงความยินดีกับประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่ และงานบอลล์ที่จะได้มีการจัดขึ้นเพื่อแสดงความยินดีกับประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44 มีจำนวน 10 งาน

ข้อมูลสรุปที่เกี่ยวกับงานพิธีเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44

วงดนตรี ประกอบด้วย วงดุริยางค์ของนาวิกโยธินสหรัฐ จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติของสภาองเกรส เมื่อ พ.ศ. 2341 (1798) ที่มีชื่อเสียงจนได้รับการเรียกขานว่า "The President's Own" และวงนักร้องประสานเสียงจากซานฟรานซิสโก ประกอบด้วย วงนักร้องเด็กชาย (SFBC) จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2491 (1948) มีนักร้องชาย จำนวน 240 คน วงนี้จะมีการเฉลิมฉลองการจัดตั้งวง ครบ 60 ปีในปีนี้ และวงนักร้องเด็กหญิง (SFGC) จัดตั้งขึ้นใน พ.ศ. 2521 (1978) มีนักร้องเด็กหญิง จำนวน 300 คน

การเปิดงานและกล่าวต้อนรับ โดย The Honorable Dianne Feinstein ประธานคณะกรรมการวุฒิสภาว่าด้วยระเบียบและการบริหาร

การรำลึกถึงพระผู้เป็นเจ้า โดย Dr. Rick Warren ผู้ก่อตั้ง Saddleback Church เมือง Lake Forest มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ปัจจุบัน มี คริสต์ศาสนิกชนเฉลี่ยสัปดาห์ละ จำนวน 22,000 คน ที่ได้มาชุมนุมกัน ที่ โบสถ์แห่งนี้ ในปี พ.ศ. 2547 (2005) นิตยสาร TIME ได้ยกย่อง Dr. Warren เป็นหนึ่งในผู้มีอิทธิพลของโลก จำนวน 100 คน

การร้องเพลง โดย Aretha Franklin ราชีนีนักร้องเพลงโซลที่ได้รับรางวัล Grammy Award จำนวน 21 รางวัล และเป็นสตรีคนแรกที่ได้รับเกียรติบันทึกประวัติไว้ ที่ Rock and Roll Hall of Fame

การกล่าวนำสาบานตนเข้ารับตำแหน่งรองประธานาธิบดี
ผู้ได้รับเลือกตั้ง Joseph R. Biden โดย The Honorable John Paul Stevens
ผู้พิพากษาสมทบศาลสูง (Association Justice of the Supreme Court)

การแสดงดนตรี โดย John Williams ผู้ควบคุมวงที่มีผู้เล่น
เครื่องดนตรีที่มีชื่อเสียง ประกอบด้วย Itzhak Perlman เล่นไวโอลิน
Yo-Yo Ma เล่นเชลโล Gabriela Montero เล่นเปียโน และ Antony McGill เล่น
คลาริเน็ต

การกล่าวนำสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี
ผู้ได้รับเลือกตั้ง Barack H. Obama โดย The Honorable John G. Roberts,
Jr. ประธานผู้พิพากษาของสหรัฐ (Chief Justice of the United States)

การกล่าวสุนทรพจน์ โดย ประธานาธิบดีของสหรัฐ คนที่ 44
คาดว่าจะใช้เวลา ประมาณ 15-20 นาที

การอ่านบทกวีนิพนธ์ โดย Elizabeth Alexander กวีเอก
ผู้ได้รับรางวัล Pulitzer Prize พ.ศ. 2548 (2005) ปัจจุบัน เป็น ศาสตราจารย์ ที่
Yale University

การขอพรจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า โดย บาทหลวง Dr. Joseph
E. Lowery ผู้ที่ได้รับการขนานนามให้เป็นผู้นำการเคลื่อนไหวด้านสิทธิพลเมือง
และผู้ที่หนึ่งที่ได้ร่วมกับ Dr. Martin Luther King, Jr. ในการจัดตั้ง the Southern
Christian Leadership Conference (SCLC)

การบรรเลงเพลงชาติ โดย วงดุริยางค์ราชนาวีสหรัฐ ซึ่งมีนักร้อง
ประสานเสียงที่มีชื่อเสียงจนได้รับการเรียกขานว่า "Sea Chanters"

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์อ้างอิง

- 1) <http://inaugural.senate.gov/cmte/committeehistory.cfm>
- 2) <http://inaugural.senate.gov/cmte/>
- 3) <http://inaugural.senate.gov/history/daysevents/index.cfm>
- 4) <http://inaugural.senate.gov/history/chronology/index.cfm>
- 5) <http://inaugural.senate.gov/history/factsandfirsts/index.cfm>
- 6) <http://inaugural.senate.gov/2009/theme.cfm>
- 7) <http://inaugural.senate.gov/luncheon/>
- 8) <http://inaugural.senate.gov/luncheon/gifts.cfm>
- 9) <http://www.lincoln200.gov/learning-about-lincoln/default.aspx>
- 10) <http://www.loc.gov/exhibits/gadd/gart1.html>
- 11) <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/bdquery/z?d110:SC00067:@@L&summ2=m&>
- 12) <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/bdquery/z?d110:SC00067:@@L&summ2=0&>
- 13) <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/bdquery/z?d110:SC00067:@@L&summ2=1&>
- 14) <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/bdquery/z?d110:SC00067:@@L&summ2=2&>
- 15) http://www.americaslibrary.gov/cgi-bin/page.cgi/jb/civil/yosemite_1
- 16) http://en.wikipedia.org/wiki/Barack_Obama
- 17) http://en.wikipedia.org/wiki/Michelle_Obama
- 18) http://en.wikipedia.org/wiki/Abraham_Lincoln
- 19) http://en.wikipedia.org/wiki/George_washington
- 20) http://en.wikipedia.org/wiki/James_Madison
- 21) http://en.wikipedia.org/wiki/Yosemite_Valley
- 22) http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_Constitution
- 23) <http://www.artnet.com/ag/FineArtDetail.asp?G=0&which=&aid=76807...>
- 24) http://clerk.house.gov/art_artifacts/virtual_tours/statuary_hall/ind...
- 25) <http://www.foxnews.com/politics/2009/01/16/fox-facts-inauguration/>

บทความพิเศษ

โดย นายพิเชษฐ์ กิตติสิน
ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

เล็กๆ น้อยๆ

กับการเลือกตั้งทั่วไป ของสหรัฐอเมริกา

การเลือกตั้งทั่วไปของสหรัฐอเมริกาที่กำหนดมีขึ้นในวันอังคารที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จะเป็นการเลือกตั้งตำแหน่งต่างๆ ในฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งระดับชาติ ระดับรัฐ และระดับท้องถิ่น รวมทั้ง การเลือกตั้งบางตำแหน่งในฝ่ายตุลาการทั้งระดับรัฐ และระดับท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่รัฐธรรมนูญ กฎหมายของสหพันธ์ และกฎหมายของรัฐ มีบัญญัติไว้ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต้องมาจากการเลือกตั้ง

บทความนี้แปลและเรียบเรียงจากเอกสารเผยแพร่อยู่ในเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตมารวบรวมเป็นข้อมูลสังเขป ดังนี้

การเลือกตั้งระดับสหพันธ์หรือการเลือกตั้งระดับชาติ (federal หรือ national elections) ได้แก่ การเลือกตั้งประธานาธิบดี (Presidential election) และการเลือกตั้งสมาชิกของสภาองเกรส (Congressional election) เป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (Member of the House of Representatives หรือ Congressman หรือ Congresswoman) และสมาชิกวุฒิสภา (Senator)

การเลือกตั้งระดับรัฐ (state elections) ได้แก่ การเลือกตั้งผู้ว่าการรัฐ (Governor) การเลือกตั้งรองผู้ว่าการรัฐ (Lieutenant Governor) การเลือกตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ (State Legislature) ประกอบด้วย สมาชิกวุฒิสภาแห่งรัฐ (State Senator) และสมาชิกสภาแห่งรัฐ (State Representative หรือ Assembly member) และการเลือกตั้งตำแหน่งอื่นของรัฐ ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ เช่น State Attorney General และ Secretary of State ที่จะแตกต่างกันไปตามที่รัฐธรรมนูญ กฎหมายของสหพันธ์ (Federal law) และกฎหมายของรัฐ (State law) มีบัญญัติไว้ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต้องมาจากการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งระดับท้องถิ่น (Local elections) ได้แก่ การเลือกตั้งตำแหน่งต่างๆ ของท้องถิ่นทั้งระดับ Counties และ Cities ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ เช่น County Sheriffs และ City Mayors ที่จะแตกต่างกันไปตามที่รัฐธรรมนูญ กฎหมายของสหพันธ์ และกฎหมายของรัฐ มีบัญญัติไว้ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต้องมาจากการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งของสหรัฐอเมริกา เป็นการเลือกตั้งในระบบสองพรรค (Two-party system) ที่มีความมั่นคงและยั่งยืนมานานนับศตวรรษ ทำให้การเลือกตั้งทุกตำแหน่งในระดับชาติ ระดับรัฐ และระดับท้องถิ่น ตามที่รัฐธรรมนูญ กฎหมายสหพันธ์ และกฎหมายรัฐ มีบัญญัติไว้ให้ผู้ดำรงตำแหน่งมาจากการเลือกตั้ง เป็นการต่อสู้กันระหว่างผู้สมัครของพรรค Democrat และพรรค Republican ที่ได้รับชัยชนะมากก่อกำเนิดในการเลือกตั้งทุกครั้งที่ผ่านมา

การเลือกตั้งประธานาธิบดี (President of the United States) คนที่ ๔๔ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามวาระ ๔ ปี ตั้งแต่เวลาเที่ยงวันของวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงเวลาเที่ยงวันของวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๖

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (Members of House of Representatives หรือ Members of Congress) จำนวน ๔๓๕ ที่นั่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามวาระ ๒ ปี สำหรับรัฐสภา สมัยที่ ๑๑๑ (๒๕๕๒ - ๒๕๕๔) ตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๔ ทั้งนี้ คนอเมริกันจะเรียกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเขาวา Congressman สำหรับสมาชิกที่เป็นบุรุษ และเรียกว่า Congresswoman สำหรับสมาชิกที่เป็นสตรี

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อปี ๒๕๔๙ เพื่อทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติของรัฐสภา สมัยที่ ๑๑๐ (๒๕๔๙ - ๒๕๕๑) ปรากฏว่าพรรค Democrat ได้รับเลือกตั้ง จำนวน ๒๓๓ ที่นั่ง และพรรค Republican ได้รับเลือกตั้ง จำนวน ๒๐๒ ที่นั่ง ปัจจุบัน พรรค Democrat มี ๒๓๕ ที่นั่ง พรรค Republican มี ๑๙๙ ที่นั่ง และว่าง ๑ ที่นั่ง

อนึ่ง ปรากฏว่ามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะครบวาระดำรงตำแหน่ง จำนวน ๓๒ ราย สมัครใจขอเกษียณตนเอง

รัฐ California เป็นรัฐที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากที่สุด จำนวน ๕๓ ที่นั่ง สำหรับรัฐที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน้อยที่สุด จำนวน ๑ ที่นั่ง มีจำนวน ๗ รัฐ ได้แก่ Alaska, Delaware, Montana, North Dakota, South Dakota, Vermont และ Wyoming

จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๔๓๕ ที่นั่ง ของแต่ละรัฐมีจำนวนปรากฏอยู่ในวงเล็บท้ายชื่อรัฐ ดังนี้

Alabama (๗), Alaska (๑), Arkansas (๔), Arizona (๘), California (๕๓), Colorado (๗), Connecticut (๕), Delaware (๑), Florida (๒๕), Georgia (๑๓), Hawaii (๒), Iowa (๕), Idaho (๒), Illinois (๑๙), Indiana (๙), Kansas (๔), Kentucky (๖), Louisiana (๗), Massachusetts (๑๐), Maryland (๘), Maine (๒), Michigan (๑๕), Minnesota (๘), Missouri (๙), Mississippi (๔), Montana (๑), North Carolina (๑๓), North Dakota (๑), Nebraska (๓), New Hampshire (๒), New Jersey (๑๓), New Mexico (๓), Nevada (๓), New York (๒๙), Ohio (๑๘), Oklahoma (๕), Oregon (๕), Pennsylvania (๑๙), Rhode Island (๒), South Carolina (๖), South Dakota (๑), Tennessee (๙), Texas (๓๒), Utah (๓), Virginia (๑๑), Vermont (๑), Washington (๙), Wisconsin (๘), West Virginia (๓) และ Wyoming (๑)

นอกจากนี้ ยังจะมีการเลือกตั้งผู้แทนของเขตปกครองพิเศษซึ่งไม่มีสิทธิออกเสียง (non-voting delegate) ในสภาผู้แทนราษฎร ด้วย คือ American Samoa, District of Columbia, Guam, Northern Mariana Islands, Puerto Rico และ United States Virgin Islands สำหรับ Northern Mariana Islands จะเป็นการเลือกตั้งผู้แทนในสภาผู้แทนราษฎรเป็นครั้งแรก

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา (Senators) จำนวน ๓๕ ที่นั่ง ปัจจุบันเป็นของพรรค Republican จำนวน ๒๓ ที่นั่ง และเป็นของพรรค Democrat จำนวน ๑๒ ที่นั่ง จากทั้งหมด ๑๐๐ ที่นั่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามวาระ ๖ ปี รวม ๓๓ ที่นั่ง คือ ตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๘ และจะมีการเลือกตั้งซ่อมเพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่าเวลาที่เหลืออยู่ เป็นเวลา ๔ ปี รวม ๒ ที่นั่ง คือ ตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๖

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเมื่อปี ๒๕๔๙ ปรากฏว่า พรรค Democrat และพรรค Republican ได้รับเลือกตั้งเท่ากัน จำนวน ๔๙ ที่นั่ง และมีสมาชิกวุฒิสภาอิสระ จำนวน ๒ ราย จาก Vermont และ Connecticut สนับสนุนพรรค Democrat

สมาชิกวุฒิสภาปัจจุบันที่จะครบวาระดำรงตำแหน่ง จำนวน ๕ ราย ของพรรค Republican จากรัฐ Colorado, Indiana, Nebraska, New Mexico และ Virginia ประกาศขอเกษียณตนเอง

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งนี้เพื่อดำรงตำแหน่งตามวาระ เป็นเวลา ๖ ปี จำนวน ๓๓ ที่นั่ง และเพื่อเลือกตั้งซ่อมแทนตำแหน่งที่ว่างลงจำนวน ๒ ที่นั่ง และผู้ได้รับเลือกตั้งซ่อมจะมีวาระดำรงตำแหน่งเพียงเท่าที่เหลือยู่ คือ เป็นเวลา ๔ ปี รวม ๓๕ ที่นั่ง รัฐที่จัดให้มีสมาชิกวุฒิสภา รวม ๓๓ รัฐ ได้แก่

๑) Alabama, ๒) Alaska, ๓) Arkansas, ๔) Colorado, ๕) Delaware, ๖) Georgia, ๗) Idaho, ๘) Illinois, ๙) Indiana, ๑๐) Kentucky, ๑๑) Louisiana, ๑๒) Maine, ๑๓) Massachusetts, ๑๔) Michigan, ๑๕) Minnesota, ๑๖) Missouri, ๑๗) Mississippi, ๑๘) Montana, ๑๙) Nebraska, ๒๐) Nevada, ๒๑) New Hampshire, ๒๒) New Jersey, ๒๓) New Mexico, ๒๔) New York, ๒๕) North Carolina, ๒๖) North Dakota, ๒๗) Ohio, ๒๘) Oklahoma, ๒๙) Oregon, ๓๐) Pennsylvania, ๓๑) Rhode Island, ๓๒) South Carolina, ๓๓) South Dakota, ๓๔) Tennessee, ๓๕) Texas, ๓๖) Utah, ๓๗) Virginia, ๓๘) Washington, ๓๙) West Virginia, ๔๐) Wisconsin, ๔๑) Wyoming

๑ ที่นั่ง), ๑๘) Montana, ๑๙) Nebraska, ๒๐) New Hampshire, ๒๑) New Jersey, ๒๒) New Mexico, ๒๓) North Carolina, ๒๔) Oklahoma, ๒๕) Oregon, ๒๖) Rhode Island, ๒๗) South Carolina, ๒๘) South Dakota, ๒๙) Tennessee, ๓๐) Texas, ๓๑) Virginia, ๓๒) West Virginia, และ ๓๓) Wyoming (มีเลือกตั้งซ่อมเพิ่มอีก ๑ ที่นั่ง)

การเลือกตั้งผู้ว่าการรัฐ (Governors) มีวาระดำรงตำแหน่ง ๔ ปี ปกติวาระดำรงตำแหน่งของผู้ว่าการรัฐจะสิ้นสุดในเดือนมกราคมของปีถัดจากปีที่มีการเลือกตั้ง แต่ปรากฏว่า มีอยู่ ๓ รัฐ ที่วาระดำรงตำแหน่งของผู้ว่าการรัฐจะสิ้นสุดในเดือนธันวาคมของปีที่มีการเลือกตั้ง คือ รัฐ Alaska รัฐ Hawaii และรัฐ Kentucky ทั้งนี้ การดำรงตำแหน่งผู้ว่าการรัฐจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้เพียง ๒ วาระ เช่นเดียวกับวาระดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

การเลือกตั้งผู้ว่าการรัฐ อาจจะทำให้มีขึ้นพร้อมกับการเลือกตั้งระดับชาติ ก็ได้ และบัตรเลือกตั้ง อาจจะรวมอยู่ในฉบับเดียวกันกับบัตรเลือกตั้งระดับชาติ หรือแยกบัตรเลือกตั้ง ก็ได้

ผู้ว่าการรัฐปัจจุบัน จำนวน ๕๐ รัฐ เป็นสมาชิกของพรรค Democrat จำนวน ๒๘ รัฐ และเป็นสมาชิกของพรรค Republican จำนวน ๒๒ รัฐ และมีผู้ว่าการรัฐ ที่ปฏิเสธรับเงินเดือนเพราะมีฐานะทางการเงินระดับเศรษฐี รวม ๓ ราย คือ นาย Arnold Schwarzenegger ผู้ว่าการรัฐ California จากพรรค Republican ที่จะครบวาระดำรงตำแหน่งเป็นวาระที่ ๒ ในปี ๒๕๕๓ และจากพรรค Democrat มี ๒ ราย คือ นาย Jon Corzine ผู้ว่าการรัฐ New Jersey ที่จะครบวาระดำรงตำแหน่งเป็นวาระแรกในปี ๒๕๕๒ และนาย Phil Bredeson ผู้ว่าการรัฐ Tennessee ที่จะครบวาระดำรงตำแหน่งเป็นวาระที่ ๒ ในปี ๒๕๕๓

รัฐที่จัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าการรัฐใหม่ มีจำนวน ๑๑ รัฐ ประกอบด้วย ผู้ว่าการรัฐที่เป็นสมาชิกของพรรค Democrat จำนวน ๖ รัฐ ได้แก่ Delaware, North Carolina, Montana, New Hampshire, Washington และ West Virginia และเป็นสมาชิกของพรรค Republican จำนวน ๕ รัฐ ได้แก่ Indiana, Missouri, North Dakota, Utah และ Vermont

อนึ่ง มีผู้ว่าการรัฐที่ดำรงตำแหน่งมาติดต่อกันครบ ๒ วาระ ไม่มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งได้อีก จำนวน ๒ ราย จากพรรค Democrat คือ ผู้ว่าการรัฐ Delaware และผู้ว่าการรัฐ North Carolina และมีผู้ว่าการรัฐที่ครบวาระเป็นวาระแรก จำนวน ๑ ราย ประกาศเกษียณตนเอง คือ ผู้ว่าการรัฐ Missouri จากพรรค Republican ■

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์อ้างอิง

๑. http://en.wikipedia.org/wiki/Elections_in_the_United-States
๒. http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_Governors
๓. http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_gubernatorial_elections,_2008
๔. http://en.wikipedia.org/wiki/President_of_the_United-States
๕. http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_House_elections,_2008
๖. http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_Senate_elections,_2008
๗. <http://www.2008racetracker.com/page/Senate+Races>
๘. http://en.wikipedia.org/wiki/Image:US_Congressional_Seal.svg
๙. <http://www.militaryplaques.com/ND-Attorney-General.htm>
๑๐. <http://www.militaryplaques.com/Philadelphia-City-Seal.htm>
๑๑. http://en.wikipedia.org/wiki/Image:US_President_Seal.svg
๑๒. http://en.wikipedia.org/wiki/Image:US_House_of_Representatives_Seal.svg
๑๓. http://en.wikipedia.org/wiki/Image:US_Senate_Seal.svg
๑๔. <http://www.militaryplaques.com/Virginia-State-Seal.htm>

มารู้จักกับ...

ประธานสหภาพรัฐสภาคนใหม่

H.E. MR. THEO-BEN GURIRAB

PRESIDENT OF THE INTER-PARLIAMENTARY UNION

พิเชษฐ์ กิติสิน

ฯพณฯ นายธีโอ-เบน กูริราบ (H.E. Mr. Theo-Ben GURIRAB) ประธาน National Assembly ของสาธารณรัฐนามิเบีย ได้รับเลือกตั้งจากคณะมนตรีบริหาร สหภาพรัฐสภา ด้วยคะแนน ๒๐๐ เสียง (มีผู้สมัครรับเลือกตั้งอีกหนึ่งคน คือ Mr. Agung Laksono ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ได้รับคะแนน ๑๑๓ เสียง) ใน คราวประชุมสมัยที่ ๑๘๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่นครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์

ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

แลนด์ ให้ดำรงตำแหน่งประธานสหภาพรัฐสภาคนใหม่ มีวาระดำรงตำแหน่งเป็นเวลา ๓ ปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม ค.ศ. ๒๐๐๘ ถึงเดือนตุลาคม ค.ศ. ๒๐๑๑ แทน นาย Pier Ferdinando CASINI อดีตประธานสภาผู้แทนราษฎรของอิตาลี ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๐๐๖ ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากคณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา ให้ดำรงตำแหน่งประธานสหภาพรัฐสภาในคราวประชุม สมัยที่ ๑๗๗ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ค.ศ. ๒๐๐๕ ที่นครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ และครบวาระดำรงตำแหน่งเมื่อเสร็จสิ้นการประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา สมัยที่ ๑๘๓

ประธานสหภาพรัฐสภาปัจจุบัน เป็นประธานคนที่ ๒๖ นับตั้งแต่สหภาพรัฐสภาซึ่งเป็นองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศได้จัดตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๑๘๘๙ (พ.ศ. ๒๔๓๒) และเป็นประมุขฝ่ายนิติบัญญัติของประเทศจากทวีปแอฟริกาคนที่ ๕ ที่ได้ดำรงตำแหน่งประธานสหภาพรัฐสภาต่อจาก Mr. Abderrahman ABDENNEBI ประธานรัฐสภาของตูนิเซีย ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๖๗-๑๙๖๘ Mr. Izz El Din EL SAYED ประธานรัฐสภาของชูดาน ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๘๓-๑๙๘๕ Mr. Daouda SOW ประธานสภาแห่งชาติของเซเนกัล ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๘๘-๑๙๙๑ และ Dr. Ahmed Fathi SOROUR ประธานสภาประชาชนของอียิปต์ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๙๔-๑๙๙๗

ฯพณฯ นายกูริราบเป็นชนชาตินามิเบีย เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ค.ศ. ๑๙๓๘ (พ.ศ. ๒๔๘๑) ที่เมือง Usakos สาธารณรัฐนามิเบีย สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและระดับฝึกหัดครูในนามิเบีย สำเร็จปริญญาตรีด้านรัฐศาสตร์เมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๙ และปริญญาโทด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเมื่อ ค.ศ. ๑๙๗๑ จากมหาวิทยาลัย Temple เมืองฟิลาเดลเฟีย สหรัฐอเมริกา และได้รับปริญญาดุษฎีเกิตติมศักดิ์ด้านกฎหมายจากมหาวิทยาลัยนามิเบียเมื่อ ค.ศ. ๑๙๙๙ ต่อมา ฯพณฯ นายกูริราบได้รับการแต่งตั้งให้ดำรง

ตำแหน่งศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์จากวิทยาลัยการต่างประเทศ ที่จัดตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๕ โดยนายกรัฐมนตรีจูเอนโลของสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อ ค.ศ. ๒๐๐๐ และทางด้านครอบครัว สมรสแล้ว มีธิดา ๒ คน และบุตร ๒ คน

เมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๒ ฯพณฯ นายกูริราบสนใจเริ่มเข้าร่วมกิจกรรมและมีบทบาทสำคัญระดับผู้นำคนหนึ่งของ SWAPO หรือ South West African People's Organization ที่ได้จัดตั้งขึ้นในแอฟริกาตะวันตกเฉียงใต้ (ปัจจุบัน คือ สาธารณรัฐนามิเบีย) เมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๙ โดย Mr. Sam Nujoma เป็นขบวนการของชนชาตินามิเบียที่ต่อสู้เพื่ออิสรภาพจากการปกครองของแอฟริกาใต้ ต่อมา ค.ศ. ๑๙๖๖ สหประชาชาติได้ให้การรับรองว่า SWAPO เป็นรัฐบาลที่ชอบธรรมของชนชาตินามิเบีย และ SWAPO ได้เปลี่ยนจากขบวนการต่อสู้เพื่ออิสรภาพมาเป็นพรรคการเมืองในปัจจุบัน ที่ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งทุกครั้งตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งแรกและเป็นพรรคที่มีเสียงข้างมากมาตลอด

ฯพณฯ นายกูริราบได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. ๑๙๘๙ ให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกของ Constituent Assembly ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๘๙ ถึงเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๙๙๐ ภายหลัง Constituent Assembly ได้เปลี่ยนมาเป็น National Assembly เป็นชุดแรกระหว่าง ค.ศ. ๑๙๙๐-๑๙๙๕ และได้เลือกตั้ง Mr. Sam Nujoma ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นคนแรกของสาธารณรัฐนามิเบีย

ในช่วงเวลาที่ร่วมกิจกรรมการต่อสู้อันยาวนานของ SWAPO นั้นปรากฏว่า ฯพณฯ กูริราบต้องลี้ภัยไปอยู่ที่แทนซาเนียระหว่าง ค.ศ. ๑๙๖๒-๑๙๘๙ เป็นเวลานานถึง ๒๗ ปี และระหว่างที่ลี้ภัยนี้เองที่สหประชาชาติได้มอบทุนการศึกษาเมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๓ ให้ไปศึกษาระดับปริญญาที่สหรัฐอเมริกา ภายหลังเมื่อสำเร็จการศึกษา ฯพณฯ นายกูริราบเป็นผู้นำรุ่นแรกของ SWAPO ที่ได้กลับคืนสู่มาตุภูมิเมื่อ ค.ศ. ๑๙๘๙ เพื่อจัดเตรียมประกาศเอกราชและ

จัดให้มีการเลือกตั้งครั้งแรก ฯพณฯ นายกูริราบเป็นผู้นำคนหนึ่งในการเจรจา ระหว่างขบวนการลัทธิแบ่งแยกผิวของแอฟริกาใต้กับ SWAPO ที่นำไปสู่การ ลงนามในสนธิสัญญาสงบศึกยุติการต่อสู้เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๙๘๙ และเป็น สมาชิกคนหนึ่งใน Central Committee and Politburo ของพรรค SWAPO มาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๙๐ และต่อมาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธาน National Assembly เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๐๕

ฯพณฯ นายกูริราบเคยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของสาธารณรัฐ นามิเบียระหว่าง ค.ศ. ๒๐๐๒-๒๐๐๕ รัฐมนตรีต่างประเทศ ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๙๐- ๒๐๐๐ รัฐมนตรีข่าวสารและการกระจายเสียง ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๐๐-๒๐๐๒ รวมทั้งเคยดำรงตำแหน่งคณบดีของรัฐมนตรีต่างประเทศของกลุ่มประเทศจาก ทวีปแอฟริกา (Dean of African Foreign Ministers) จนถึง ค.ศ. ๒๐๐๒ นอกจากนี้ ฯพณฯ นายกูริราบยังเป็นนักการทูตที่มีบทบาทโดดเด่น เป็นที่ยอมรับและรู้จักอย่างกว้างขวางในวงงานของสหประชาชาติ และเป็น บุคคลที่มีชื่อเสียงในฐานะผู้มีประสบการณ์ด้านกิจการระหว่างประเทศและการทูต เป็นเวลานานกว่า ๓๕ ปี เคยเป็นผู้แทนสมทบของ SWAPO ในสหประชาชาติ และอเมริกา ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๖๔-๑๙๗๒ เคยเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนของ SWAPO ในสหประชาชาติเป็นเวลาถึง ๑๔ ปี ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๗๒-๑๙๘๖ และได้ดำรง ตำแหน่งเป็นประธานสมัชชาสหประชาชาติ สมัยที่ ๕๔ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๙๙ และเป็นบุคคลที่ผลักดันให้มีการปฏิรูปสหประชาชาติและการยกร่างประกาศ ปฏิญญาสหประชาชาติ ค.ศ. ๒๐๐๐ ทั้งนี้ ระหว่างที่ดำรงตำแหน่งประธาน สมัชชาสหประชาชาติ ปรากฏว่าสมัชชาสหประชาชาติได้มีมติให้การรับรอง สถานะผู้สังเกตการณ์ (observer status) ของสหภาพรัฐสภาในการประชุม ต่าง ๆ ของสหประชาชาติด้วย

นามิเบียเคยเป็นอาณานิคมของเยอรมันก่อนถูกปกครองโดยรัฐบาล

แบ่งแยกผิวของแอฟริกาใต้ และได้ประกาศเอกราชเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๙๐ ปัจจุบันมีการปกครองแบบสาธารณรัฐ โดยมีทั้งประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรีทางด้านนิติบัญญัติ มีรัฐสภาแบบสภาคู่ (Bicameral) ประกอบด้วย ๒ สภา สภาหนึ่งมีชื่อเรียกว่า "National Assembly" ปัจจุบันเป็นชุดที่ ๔ มีสมาชิกมาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วน (proportional representation) จำนวน ๗๒ คน และมาจากการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี จำนวน ๖ คน รวมเป็น ๗๘ คน มีวาระดำรงตำแหน่ง ๕ ปี และการเลือกตั้งครั้งหลังสุดจัดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๔ มีวาระดำรงตำแหน่งระหว่าง ค.ศ. ๒๐๐๕-๒๐๑๐ และอีกสภาหนึ่ง มีชื่อเรียกว่า "National Council" ปัจจุบันเป็นชุดที่ ๓ (ชุดที่ ๑ ดำรงตำแหน่งระหว่าง ค.ศ. ๑๙๙๓-๑๙๙๘) มีสมาชิกมาจากการเลือกตั้งจากเขตการปกครองทางภูมิศาสตร์ของประเทศทั้ง ๑๓ ภาค (Regions) ภาคละ ๒ คน จำนวน ๒๖ คน มีวาระดำรงตำแหน่ง ๖ ปี และการเลือกตั้งครั้งหลังสุดจัดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๔ มีวาระดำรงตำแหน่งระหว่าง ค.ศ. ๒๐๐๕-๒๐๐๘

ปัจจุบันสหภาพรัฐสภาเมื่อหลังจากการประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๑๑๙ เมื่อวันที่ ๑๓-๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่นครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ มีสมาชิกประกอบด้วย รัฐสภาแห่งชาติของประเทศต่าง ๆ เป็นสมาชิก (Members) จำนวน ๑๕๔ ประเทศ และยังมีองค์กรรัฐสภาระดับภูมิภาคเป็นสมาชิกสมทบ (Associate Members) รวม ๘ องค์กร

รัฐสภาของสาธารณรัฐนามิเบียเคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีของสหภาพรัฐสภา ซึ่งครั้งนั้นเรียกชื่อการประชุมว่า "99th Inter-Parliamentary Conference" เมื่อวันที่ ๖-๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่กรุงวินด์ฮุก (Windhoek) ทั้งนี้ สหภาพรัฐสภาได้เปลี่ยนชื่อเรียกการประชุมประจำปีจาก "Conference" มาเรียกว่า "Assembly" ตั้งแต่การประชุมประจำปี

ครั้งที่ ๑๐๙ ที่นครเจนีวา เมื่อวันที่ ๑-๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

อนึ่ง คณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภาในคราวประชุม สมัยที่ ๑๘๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่นครเจนีวา ได้มีมติเห็นชอบให้รัฐสภาไทย เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๒๒ พ.ศ. ๒๕๕๓ สำหรับ กำหนดเวลาคาดว่าจะในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งนี้ รัฐสภาไทยเคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีของสหภาพรัฐสภา รวม ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๔๕ ที่กรุงเทพฯ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๙ และครั้งที่ ๗๘ ที่กรุงเทพฯ ฯ เช่นกัน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐

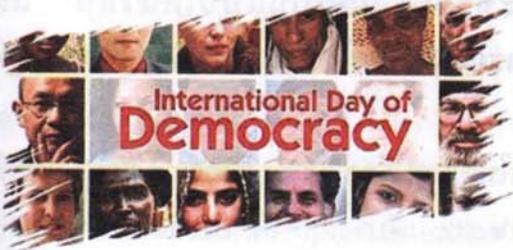
เอกสารอิเล็กทรอนิกส์อ้างอิง

- ๑) <http://www.ipu.org/conf-e/119/119.pdf>
- ๒) http://www.ipu.org/parline-e/reports/225_A.htm
- ๓) http://www.ipu.org/parline-e/reports/226_A.htm
- ๔) <http://www.ipu.org/press-e/119th1-4.htm>
- ๕) <http://www.ipu.org/strct-e/presdnt.htm>
- ๖) <http://www.parliament.gov.na/default.asp>
- ๗) <http://en.wikipedia.org/wiki/Namibia>
- ๘) <http://en.wikipedia.org/wiki/SWAPO>

YOUR VOICE, YOUR CHOICE

วันประชาธิปไตยสากล

YOUR VOICE, YOUR CHOICE
TOGETHER WE CAN MAKE DEMOCRACY WORK

15 SEPTEMBER 2008

พิเชษฐ กิตติสิน*

ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ประชาธิปไตยในสังคมทั่วโลก มีทั้งที่เจริญงอกงาม ที่ถูกคุกคามหรือถูกทำลาย และที่กลับฟื้นคืนขึ้นใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรองการฟื้นคืนและ การทำให้แพร่หลายซึ่งหลักการของประชาธิปไตย โดยประกาศให้วันที่ ๑๕ กันยายน เป็น “วันประชาธิปไตยสากล”

คำว่า “ประชาธิปไตย” หรือ “Democracy” มาจาก ภาษากรีกโบราณ ว่า “Demokratein” เป็นคำผสมระหว่างคำว่า demo หมายถึง “ประชาชนหรือสาธารณชน” (“the people”) กับคำว่า kratein ซึ่งหมายถึง “การปกครอง” (“to rule”) “การปกครองโดย ประชาชน” (“rule by the people”) ได้มีวิวัฒนาการเรื่อยมานับแต่ เกิดมีขึ้นในศตวรรษที่ ๖ ก่อนคริสต์ศักราช เป็นต้นมา

*ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

A PARLIAMENT DOES NOT GUARANTEE DEMOCRACY, BUT THERE CAN BE NO DEMOCRACY WITHOUT A PARLIAMENT.

YOUR VOICE, YOUR CHOICE TOGETHER WE CAN

ในขณะที่ได้กำหนด “วันประชาธิปไตยสากล” ขึ้น สมัชชาใหญ่สหประชาชาติ ได้กล่าวถึงประชาธิปไตยไว้ว่า “ถึงประเทศประชาธิปไตยจะมีลักษณะเฉพาะโดยทั่วไปเหมือนกันอย่างไรก็ตาม แต่ก็ยังไม่มีแบบของประชาธิปไตยที่เป็นแบบเดียวกัน” และว่า “ประชาธิปไตยไม่ได้เป็นของประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือของภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่ง”

การที่สมัชชาใหญ่สหประชาชาติ ในคราวประชุมสมัยที่ ๖๒ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ได้ประกาศให้ วันที่ ๑๕ กันยายน เป็น “วันประชาธิปไตยสากล” และตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป ประชาคมโลกจะจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองวันประชาธิปไตยในวันที่ ๑๕ กันยายน ของทุกปี เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกประชาธิปไตยของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น

สหภาพรัฐสภา (Inter-parliamentary Union หรือ IPU) ได้จัดตั้งขึ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ (๑๘๘๙) เป็นองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศที่ได้ทำงานและร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์การสหประชาชาติมาตั้งแต่ต้นคริสต์ศักราช ๑๙๙๐ และสมัชชาใหญ่สหประชาชาติในคราวประชุมสมัยที่ ๕๗ ได้ยอมรับว่า สหภาพรัฐสภา เป็น องค์การรัฐสภาของโลก (a world organization of parliaments) องค์การหนึ่ง และให้สถานะเป็น “ผู้สังเกตการณ์” ในการประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติตามข้อมติที่ ๕๗/๓๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

สำหรับประเทศสมาชิกของสหภาพรัฐสภา ภายหลังการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๘ เมื่อเมษายน ๒๕๕๑ ที่เมืองเคปทาวน์ สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ มีจำนวน ๑๕๐ ประเทศ และรัฐสภาไทยก็เป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภามาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๙๓

เรื่องเกี่ยวกับประชาธิปไตย ปรากฏว่า คณะมนตรีสหภาพรัฐสภา (Inter-parliamentary Council) ที่เป็นองค์กรหลักของสหภาพรัฐสภา ได้เคยมีข้อมติเรื่อง “ปฏิญญาสากลว่าด้วยประชาธิปไตย”

PARLIAMENT DOES NOT GUARANTEE DEMOCRACY, BUT THERE CAN BE NO DEMOCRACY WITHOUT A PARLIAMENT.

วันประชาธิปไตยสากล

YOUR VOICE, YOUR CHOICE

(Universal Declaration on Democracy) ในคราวประชุมสมัยที่ ๑๖๑ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ กรุงโคโร ก็ได้ยืนยันหลักการของประชาธิปไตยไว้

(สำหรับรายละเอียดข้อมติเรื่องปฏิญญาสากลดังกล่าวสามารถเข้าไปดูได้ที่เว็บไซต์ของสหภาพรัฐสภา ที่ <http://www.ipu.org/Cnl-e/161-dem.htm>)

สหภาพรัฐสภาได้ให้ความหมายของคำว่า รัฐสภาประชาธิปไตย (**democratic parliament**) ไว้ว่า รัฐสภาประชาธิปไตยคือ รัฐสภา ที่เป็น ดังนี้

*เป็นผู้แทน (Representative) หมายความว่า การเป็นตัวแทนที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างทางสังคมและทางการเมืองของประชาชนได้ใกล้เคียงที่สุด ให้การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีอย่างเต็มที่ ให้สิทธิและการปกป้องคุ้มครองแก่สมาชิกรัฐสภาอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างอิสระ

*มีความโปร่งใส (Transparent) หมายความว่า ประชาชนสามารถมองเห็นการทำงานของรัฐสภาได้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยผ่านทางสื่อสารมวลชน เช่น สิ่งพิมพ์ หรือ ข่าวสารทางอิเล็กทรอนิกส์

*เข้าถึงได้ (Accessible) หมายความว่า ประชาชน สมาคม และขบวนการ ประชาสังคมสามารถเข้าไปเกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาได้

*ตรวจสอบได้ (Accountable) หมายความว่า การเปิดโอกาสให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตรวจสอบการปฏิบัติภารกิจหน้าที่และความซื่อสัตย์สุจริตของสมาชิกรัฐสภาได้

*มีประสิทธิภาพ (Effective) หมายความว่า การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาทั้งในด้านการตรากฎหมาย ด้านควบคุมการบริหารบ้านเมือง และด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จะต้องมีการบริหาร

A PARLIAMENT DOES NOT GUARANTEE DEMOCRACY, BUT THERE CAN BE NO DEMOCRACY WITHOUT A PARLIAMENT.

วันประชาธิปไตยสากล

YOUR VOICE, YOUR CHOICE TOGETHER

จัดการที่ดีเพื่อให้สามารถสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนได้
จากเอกสารเพื่อร่วมเฉลิมฉลองวันประชาธิปไตยสากลของ
สหภาพรัฐสภาได้กล่าวถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ประชาธิปไตยต้องมี
ไว้ดังนี้

*รัฐสภาที่มั่นคง (strong parliaments)

*การเลือกตั้งที่เป็นอิสระและยุติธรรม (free and fair elections)

*การให้การรับรองสิทธิมนุษยชน (guaranteed human rights)

*ความเท่าเทียมทางเพศและปราศจากการเลือกปฏิบัติ (gender equality and non-discrimination)

*ประชาสังคมที่กระตือรือร้น (active civil society)

*พรรคการเมืองที่มีประสิทธิภาพ (effective political parties)

*สื่อมวลชนที่เป็นอิสระ (independent media)

(ข้อมูลรัฐสภาประชาธิปไตยและปัจจัยหรือองค์ประกอบที่
ประชาธิปไตยต้องมีข้างต้น ได้แปลและเรียบเรียงจากเอกสารที่เผยแพร่
ในเว็บไซต์ของสหภาพรัฐสภา ที่ <http://www.ipu.org/dem-e/idd/about.htm> และ <http://www.ipu.org/dem-e/idd/overview.htm>)

นอกจากนี้ สหภาพรัฐสภายังให้คำขวัญของรัฐสภาและ
ประชาธิปไตยไว้ว่า “รัฐสภาไม่ใช่หลักประกันประชาธิปไตย แต่
ประชาธิปไตยไม่อาจมีขึ้นได้หากปราศจากเสียงซึ่งรัฐสภา” (a parliament
does not guarantee democracy, but there can be no democracy without a parliament)

YOUR VOICE, YOUR CHOICE

TOO DEMOCRACY WORK

ตัวอย่างโปสเตอร์ล้อเลียนประชาธิปไตย
ที่สหภาพรัฐสภาจะจัดแสดงเพื่อเฉลิมฉลองวันประชาธิปไตยสากล
วันจันทร์ที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ ณ สำนักงานสหภาพรัฐสภา
กรุงเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

Democracy requires: strong parliaments + free and fair elections
+ guaranteed human rights + gender equality and non-discrimination
+ active civil society + effective political parties + independent media

INTERNATIONAL DAY OF DEMOCRACY

15 SEPTEMBER 2008

(จากเว็บไซต์ : <http://www.ipu.org/dem-e/idd/exhibition.htm>)

PARLIAMENT DOES NOT GUARANTEE DEMOCRACY, BUT THERE CAN BE NO DEMOCRACY WITHOUT A PARLIAMENT.

วันประชาธิปไตยสากล

วันสากลเพื่อการกำจัดความรุนแรงต่อสตรี

โดย นายพิเชษฐ กิตติสิน
ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สหประชาชาติในคราวประชุมสมัชชา สมัยที่ ๕๔ ได้ให้ความเห็นชอบข้อมติที่ ๕๔/๑๓๔ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน เป็น “วันสากลเพื่อการกำจัดความรุนแรงต่อสตรี” (*International Day for the Elimination of Violence against Women*) และสหภาพรัฐสภาในคราวประชุมสมัชชา สมัยที่ ๑๑๔ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ กรุงไนโรบี สาธารณรัฐเคนยา ก็ได้ให้ความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์กับข้อมติเรื่อง “ทำอย่างไรให้รัฐสภาสามารถสนับสนุนแนวทางที่มีประสิทธิภาพเพื่อต่อสู้กับความรุนแรงที่มีต่อสตรีในทุกรูปแบบ” (*How Parliaments can and must Promote Effective Ways of Combating Violence against Women in All Fields*) โดยข้อมติดังกล่าวในย่อหน้าปฏิบัติการ (*Operative paragraph*) ที่ ๖ ได้เรียกร้องรัฐบาล รัฐสภา และองค์กรภาคอื่นที่ไม่ใช่รัฐบาล ให้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนได้ตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงที่มีต่อสตรี รวมทั้ง สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมวันสากลเพื่อการกำจัดความรุนแรงต่อสตรีในวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ของแต่ละปี

ตามรายงานของเลขาธิการสหประชาชาติในการรณรงค์เพื่อการกำจัดความรุนแรงต่อสตรีเมื่อปีที่ผ่านมาสรุปได้ว่าสถิติความรุนแรงต่อสตรีเป็นภาพสะท้อนมหันตภัยร้ายประการหนึ่งและปรากฏว่ามีสตรีจำนวนมากจากทุกมุมของโลกตามอัตราส่วนหนึ่งในสองคนที่มีประสบการณ์ได้รับความรุนแรงจากคู่ของตนและก็ยังมียังมีสตรีอีกจำนวนมากเช่นกันตามอัตราส่วนหนึ่งในห้าคนที่มีประสบการณ์ความรุนแรงจากการประทุษร้ายทางเพศ ทั้งนี้ จำนวนเหยื่อการค้ำมนุษย์มากกว่า ๘๐% เป็นสตรี และมีสตรีอีกจำนวนถึง ๑๓๐ ล้านคน ได้ถูกทำร้ายจนเกิดความพิการทั้งทางจิตใจและร่างกาย

ปัจจุบันความรุนแรงต่อสตรียังคงเป็นประเด็นหลักในวาระการประชุมระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนและเป็นปัญหาระหว่างประเทศปัญหาหนึ่งที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง

ขอบเขตและลักษณะของประเทศหนึ่งที่แตกต่างกันในอีกประเทศหนึ่ง ความรุนแรงได้เกิดขึ้นภายใต้บริบทอันกว้างขวางจากพื้นฐานการเลือกปฏิบัติทางเพศและความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ

ความรุนแรงต่อสตรีและเด็กหญิงได้เกิดขึ้นหลายรูปแบบและไม่มีข้อจำกัดว่าจะอยู่ในวัฒนธรรมใด ภูมิภาคหรือประเทศใด หรือเฉพาะสตรีกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด และจากการประเมินพบว่ามีความเสียหายมหาศาลทั้งในทางสังคมและทางเศรษฐกิจ รวมถึง ยังเป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของสตรีในเรื่องการพัฒนา เรื่องสันติภาพความมั่นคงและเรื่องสิทธิมนุษยชน และยังเป็นภัยร้ายแรงต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของข้อตกลงระหว่างประเทศ เรื่อง สหัสวรรษเพื่อการพัฒนา ทั้งนี้ การประชุมสุดยอดของสหประชาชาติว่าด้วยสหัสวรรษ **“UN Millennium Summit”** เมื่อกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้รับรองประกาศปฏิญญาสหัสวรรษที่กำหนดให้มีการปฏิบัติตามเป้าหมาย จำนวน ๘ ประการ ที่ต้องให้เกิดผลสำเร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และเป้าหมายประการที่ ๓ ได้กำหนดไว้ว่า **“ส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการมอบอำนาจแก่สตรี” (Promote gender equality and empower women)**

การกำจัดความรุนแรงต่อสตรีไม่ใช่เป็นความรับผิดชอบของบุคคลเพียงคนเดียวหรือกลุ่มคนผู้กระทำกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด การกำจัดความรุนแรงแบบถอนรากถอนโคนจำเป็นต้องสร้างความรับผิดชอบร่วมกันให้ทุกคนมีบทบาทเป็นของตนเองและต้องการความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งบุรุษและสตรี ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่พัฒนาแล้ว ผู้แทนจากภาครัฐบาล รัฐสภา ศาลยุติธรรม หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ภาคประชาสังคม ภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ

การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา สมัยที่ ๑๑๙ เมื่อตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่นครเจนีวา ปรากฏว่า สมาชิกรัฐสภา จำนวนกว่า ๒๐๐ คน จากประมาณ ๗๐ ประเทศ ได้ร่วมกันลงชื่อเพื่อรณรงค์และเรียกร้องให้ต่อสู้กับความรุนแรงต่อสตรีทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ภายใต้การรณรงค์ของ **“กองทุนพัฒนาแห่งสหประชาชาติเพื่อสตรี” (United Nations Development Fund for Women – UNIFEW)** ตามคำขวัญว่า **“ปฏิเสธความรุนแรงต่อสตรี” (NO to Violence against Women Campaign)**

การชี้แจงความรุนแรงโดยปราศจากมุมมองที่เกี่ยวข้องกับสตรีอย่างกว้างไกลและความต้องการหลักประกันการเคารพสิทธิพื้นฐานทั่วไปของสตรีจะเป็นเรื่องปราศจากความหวัง ทั้งนี้ นโยบาย กฎหมาย การพิจารณางบประมาณ เป็นต้น ล้วนมีผลกระทบไม่ทางหนึ่งทางใดต่อสตรี และมีแนวโน้มเป็นจุดอ่อนสร้างความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

การโต้ตอบกับความรุนแรงต่อสตรีควรได้กระทำอย่างมีหลักการและเหตุผล ควรให้เป็นเรื่องป้องกันและคุ้มครอง ควรปรับให้เหมาะสมแก่ความช่วยเหลือเหยื่อและควรสร้างความเชื่อมั่นการคุ้มครองในอนาคต ความรุนแรงต่อสตรีเป็นเรื่องทางอาญาที่ต้องบากบั่นค้นหาผู้กระทำความผิดและนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ ควรต่อต้านการยกเว้นโทษ

สหประชาชาติได้ประกาศเป็นทางการให้วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน เป็น “วันสากลเพื่อการกำจัดความรุนแรงต่อสตรี” มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ และครบ ๑๐ ปีในปีนี้ โดยให้มีการรณรงค์ภายใต้หัวข้อว่า “ข้อสัญญา – การกระทำ – ความต้องการ: เราสามารถหยุดความรุนแรงต่อสตรี” (*Commit - Act – Demand: We CAN End Violence against Women*)

สหภาพรัฐสภาเองก็ได้เชิญชวนให้รัฐสภาภาคีสมาชิกจาก ๑๕๓ ประเทศ ให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกในการดำเนินงานเพื่อกำจัดความรุนแรงต่อสตรีภายใต้คำขวัญว่า “ไม่มีความเสมอภาคระหว่างเพศโดยปราศจากการกำจัดความรุนแรงต่อสตรี” (*No gender equality without halting violence against women*) รวม ๖ ประการ ดังนี้

- ๑) ให้ความเห็นชอบกฎหมายเพื่อการปฏิบัติ
(*Adopt laws the work*)
- ๒) สร้างความมั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามกฎหมาย
(*Make sure they are implemented*)
- ๓) ให้การศึกษาและการรับรู้
(*Educate and sensitize*)
- ๔) สร้างหุ้นส่วน
(*Build partnership*)
- ๕) แสดงเจตนารมณ์ทางการเมืองที่มั่นคง
(*Show strong political will*)
- ๖) จัดตั้งสถาบันที่มีกรอบอำนาจหน้าที่ชัดเจน
(*Establish a sound institutional framework*)

ทั้งนี้ สหภาพรัฐสภาได้เสนอแนะให้รัฐสภาภาคีสมาชิกพิจารณาจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อร่วมเฉลิมฉลองวันสากลเพื่อการกำจัดความรุนแรงต่อสตรีในวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้แก่

- ๐ จัดอภิปรายเป็นกรณีพิเศษในรัฐสภา เรื่อง ความรุนแรงต่อสตรี รวมถึงมาตรการทางนิติบัญญัติและนโยบายต่าง ๆ เพื่อยุติการละเมิดสิทธิมนุษยชน
- ๐ ให้ความเห็นชอบข้อมติของรัฐบาลหรือการประกาศปฏิญญาเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของวันสากลเพื่อการกำจัดความรุนแรงต่อสตรี
- ๐ ให้มีการทบทวนระดับชาติทั้งเรื่องความก้าวหน้าและความท้าทายที่เป็นอุปสรรคในการกำจัดทางเลือกปฏิบัติต่อสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความรุนแรงบนพื้นฐานของเพศ
- ๐ จัดส่งคำร้องเรียนไปยังสมาชิกเพื่อให้มีการปฏิบัติต่อความรุนแรงต่อสตรี
- ๐ จัดประชุมปรึกษาหารือและรับฟังความคิดเห็นสาธารณะเรื่องความรุนแรงต่อสตรีและมาตรการระดับชาติเพื่อการกำจัดความรุนแรง

๑ จัดประชุมหรือสัมมนาเพื่อชี้แจงความรุนแรงต่อสตรีในทุกรูปแบบหรือลักษณะประเภทของความรุนแรงที่ยังมีแพร่หลายอยู่ในระดับชาติ

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ประกอบการแปลและเรียบเรียง :

- <http://www.un.org/womenwatch/daw/news/vawd.html>
- <http://www.undp.org/mdg/basics.shtml>
- <http://www.unifem.org/>
- <http://www.ipu.org/conf-e/114/114-3.html>
- <http://www.ipu.org/wmn-e/vaw/campaign.html>
- <http://www.ipu.org/wmn-e/vaw/priorities.html>
- <http://www.ipu.org/wmn-e/vaw/day.html>
- http://www.ipu.org/wmn-e/vaw/poster_en.html

บทความพิเศษ

โดย นายพิเชษฐ์ กิตติสิน
ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ประชาธิปไตยและขันติธรรม

ทาง การ เมือง

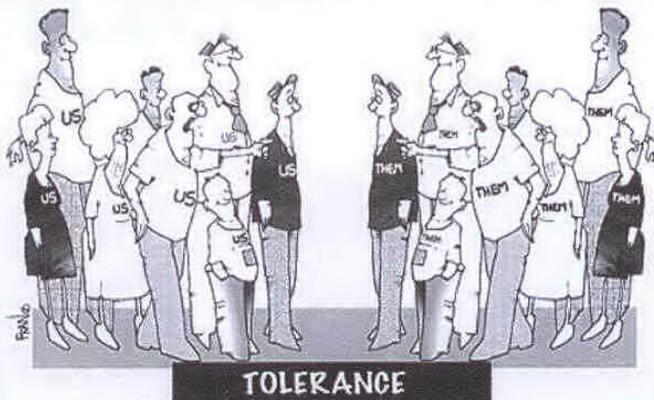

THE TEST OF COURAGE COMES WHEN WE ARE IN THE MINORITY
THE TEST OF **TOLERANCE** COMES WHEN WE ARE IN THE MAJORITY

INTERNATIONAL DAY OF **DEMOCRACY**
15 SEPTEMBER 2009

Lack of political tolerance is a problem everywhere. It manifests itself when political leaders refuse to give space to opposition parties and politics, when political parties do not tolerate dissent from their membership and, more generally, through a rejection of different views. The IPU has chosen the theme of "Democracy and political tolerance" for the **International Day of Democracy 2009** in order to highlight the importance of creating a culture of tolerance in society, and political life in particular.

สมัชชาสหประชาชาติได้ประกาศเมื่อพฤศจิกายน ๒๕๕๐ กำหนดให้วันที่ ๑๕ กันยายนของทุกปี เป็น “วันประชาธิปไตยสากล” และสหภาพรัฐสภา (ปัจจุบันมีสมาชิก ๑๕๓ ประเทศและสมาชิกสมทบ ๘ ประเทศ) ที่สหประชาชาติได้ยอมรับว่าเป็นองค์การรัฐสภาโลกและให้สถานะเป็นผู้สังเกตการณ์ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ก็ได้เชื้อเชิญรัฐสภาของประเทศสมาชิกให้จัดกิจกรรมเพื่อร่วมเฉลิมฉลองวันประชาธิปไตยสากลเป็นครั้งแรกในปี ๒๕๕๑ ปรากฏว่า มีรัฐสภาของประเทศสมาชิก จำนวน ๕๐ ประเทศ ได้จัดกิจกรรมต่างๆ ขึ้น เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ เพื่อยืนยันว่า “Parliament as the central institution of democracy” แปลเป็นภาษาไทยได้ว่า “รัฐสภามีฐานะเป็นสถาบันหลักของประชาธิปไตย” รวมทั้งรัฐสภาของไทยโดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสถาบันพระปกเกล้าได้ร่วมกันจัดกิจกรรม เช่น นิทรรศการ เวทีสนทนา การอภิปราย เป็นต้น เพื่อสนับสนุนและเจริญพลังหลักการของประชาธิปไตยตามปฏิญญาสากลของสหภาพรัฐสภาว่าด้วยประชาธิปไตยที่ได้ประกาศไว้ในคราวประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา สมัยที่ ๑๖๑ เมื่อปี ๒๕๔๐ ที่กรุงโคโรซาสารณรัฐอาหรับอียิปต์ และสำหรับปีนี้สหภาพรัฐสภาได้เลือกหัวข้อ (Theme) ว่า “Democracy and political tolerance” แปลเป็นภาษาไทยได้ว่า “ประชาธิปไตยและขันติธรรมทางการเมือง” เพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองวันประชาธิปไตยสากล ๒๕๕๒

ขันติธรรมตามหัวข้อวันประชาธิปไตยสากล ๒๕๕๒ เป็นคำที่มีปรากฏในหลักธรรมของพุทธศาสนา จึงขอนำอธิบายตามคำสอนจากการเทศนาของพระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณหลวงพ่อบุญธรรมคุณากรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ที่มีเผยแพร่บนเว็บไซต์และจากงานนิพนธ์ของพระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณหลวงพ่อกว้างที่เกี่ยวกับประชาธิปไตยและขันติในมุมมองของพระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณหลวงพ่อบุญธรรมคุณากรณ์ตามหลักธรรมของพุทธศาสนา กล่าวพอสังเขป ดังนี้

“ประชาธิปไตย” พระบาลีว่า ปชา คือ ประชาชน อธิปไตย คือ ความเป็นใหญ่ หัวหน้า ผู้ปกครอง หมายความว่า ประชาชนเป็นใหญ่ ประชาชนเป็นหัวหน้า ประชาชนเป็นผู้ปกครอง พระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณหลวงพ่อบุญธรรมคุณากรณ์สอนไว้ว่า ... เมื่อธรรมาธิปไตยไม่มา จึงหาประชาธิปไตยไม่เจอ ... และยังได้อธิบายว่า ความจริงธรรมาธิปไตยมันไม่ใช่ระบบการปกครอง แต่มันเป็นคุณธรรมหรือคุณสมบัติในตัวคน ก็เลยบอกว่า นีละ แม้แต่สังฆะซึ่งเป็นสถาบันที่พระพุทธเจ้าตั้งขึ้นเอง ก็ไม่มีการปกครองที่เรียกว่าธรรมาธิปไตย คำว่า “ธรรมาธิปไตย” ไม่ใช้การปกครองที่ไหนทั้งนั้นแม้แต่ในคณะสงฆ์ แต่มันเป็นคุณสมบัติในตัวบุคคล

“ธรรมาธิปไตย” เป็นคำเก่าที่มีอยู่ก่อนแล้วในพระไตรปิฎก โดยมีความหมายของมันเองมาแต่เดิม ที่นี้ชื่อของมันเกิดมาคล้ายเข้ากับคำใหม่ที่เขาคิดบัญญัติขึ้นมาไม่นานนี้ว่า “ประชาธิปไตย” ซึ่งเป็นการบัญญัติเพื่อให้เป็นคำแปลของคำของฝรั่งว่า “democracy”

เมื่อเป็นคำบัญญัติขึ้นสำหรับ democracy คำว่า “ประชาธิปไตย” ก็จึงต้องมีความหมายไปตามคำฝรั่งคือ democracy ที่ว่านั่นด้วย

ที่นี้ เมื่อเวลาผ่านมา คำว่า “ประชาธิปไตย” มีการใช้ดาษดื่น มากจนกลายเป็นว่า คนรู้จักคำว่า “ประชาธิปไตย” มากกว่าคำว่า “ธรรมาธิปไตย” พอเจอคำ “ธรรมาธิปไตย” ก็เลยชักจะมองความหมายของมันไปในเชิงที่จะให้เข้ากับหรือให้อนุวัตตามความหมายของคำว่า “ประชาธิปไตย”

ไปๆ มาๆ “ธรรมาธิปไตย” ก็เลยจะมีความหมายที่คลุมเครือ หรือสับสน เพราะยกขึ้นมาพูดที่ไร ก็มักมีเงาของคำว่า “ประชาธิปไตย” เข้ามาพาดผ่าน

ประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครอง ซึ่งมีเรื่องของการจัดตั้งวางระบบ มีกระบวนการขั้นตอนระเบียบวิธีอะไรต่างๆ ในการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม ตรงนี้ชัดเจนว่า ระบบจัดตั้งที่ว่านี้ไม่มีในธรรมาธิปไตย เพราะฉะนั้น ถ้าจะไปบอกให้พัฒนาประชาธิปไตยไปเป็นธรรมาธิปไตยก็ย่อมมองไม่ชัด แล้วถ้าคนเข้าใจผิดว่าธรรมาธิปไตยเป็นระบอบเป็นระบบ ก็เลยจะยุ่งกันใหญ่

จึงต้องให้ชัดว่าประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครอง แล้วก็ไปเทียบกับระบอบการปกครองอื่นๆ จะเป็นระบอบเผด็จการ สมบูรณาญาสิทธิราชย์ คณาธิปไตย หรืออะไรก็ว่าไป

แล้วที่นี้ ธรรมาธิปไตยคืออะไร... อันนี้ต้องมาดูที่การตัดสินใจของบุคคล ก็เลยต้องอธิบายกันหน่อย

ธรรมาธิปไตย เป็นเกณฑ์ตัดสินใจ ให้ได้ประชาธิปไตยที่ดี

ตรงนี้ดูให้ชัดเจน คือว่าในการปกครองทุกระบบ มีองค์ประกอบสำคัญ คือ อำนาจตัดสินใจ อันนี้เป็นตัวกำหนดเด็ดขาด

การปกครองระบอบต่างๆ ทั้งหลายนั้น เมื่อมองไปให้ถึงที่สุด ตัวกำหนดก็อยู่ที่อำนาจการตัดสินใจ หมายความว่า อำนาจตัดสินใจสูงสุดอยู่ที่ไหน การปกครองก็คือระบบนั้น จะเป็นระบอบการปกครองไหนก็ดูว่าอำนาจตัดสินใจสูงสุดอยู่ที่ใด

ถ้าอำนาจตัดสินใจอยู่ที่บุคคลผู้เดียว ก็เป็น เผด็จการ

ถ้าอำนาจตัดสินใจอยู่ที่คณะบุคคล ก็เป็น คณาธิปไตย

ถ้าอำนาจตัดสินใจอยู่ที่ประชาชน ก็เป็น ประชาธิปไตย

ตอนนี้ บ้านเมืองของเราที่ ตกลงกันว่าให้เป็นประชาธิปไตย อำนาจตัดสินใจก็จึงอยู่ที่ประชาชน

พระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณหลวงพ่อยังได้เทศนาให้ธรรมาธิบาย เกณฑ์ตัดสันใจไว้ด้วย เช่น

ถ้าเอาความจริงความถูกต้องดีงาม หลักการ กฎ กติกา เหตุผล ประโยชน์ที่แท้จริงของชีวิตและสังคม เป็นเกณฑ์ตัดสันใจ โดยใช้ ปัญญาหาข้อมูลตรวจสอบข้อเท็จจริงและความคิดเห็นที่รับฟังอย่าง กว้างขวางให้ถ่องแท้ ชัดเจน และพิจารณาอย่างดีที่สุด เต็มขีดแห่ง สติปัญญาจะมองเห็นได้ด้วยคามบริสุทธิ์ใจ ก็เป็นธรรมาธิปไตย

“**ขันติธรรม**” มาจากคำสองคำ คือ คำว่า “ขันติ” และคำว่า “ธรรม” ตามพจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลธรรมของพระเดช พระคุณท่านเจ้าคุณหลวงพ่อดำเนินโพธิ์ไวกัณฑ์ดำรงสมณศักดิ์ที่ “พระธรรมปิฎก” ได้ให้ธรรมาธิบายของคำว่าขันติ หมายถึง ความอดทน อดได้ทนได้เพื่อบรรลุความดีงามและความมุ่งหมายอันชอบ ตรงกับคำภาษาอังกฤษ ได้แก่ patience; forbearance; tolerance; endurance

คำว่าขันติมีปรากฏทั้งในบารมี ๑๐ หรือ “ทศบารมี” หมายถึง ความอดทน ความทนทานของจิตใจ สามารถใช้สติปัญญาควบคุมตน ให้อยู่ในอำนาจเหตุผล และแนวทางความประพฤติ ที่ตั้งไว้เพื่อ จุดหมายอันชอบ ไม่ลุอำนาจกิเลส และในราชธรรม ๑๐ หรือ “ทศพิธราชธรรม” หมายถึง ความอดทน คือ อดทนต่องาน ที่ตรากตรำ ถึงจะลำบากกายน่าเหนื่อยหน่ายเพียงไร ก็ไม่ห่อถอย ถึงจะถูกย่ำถูกเหยียดด้วยคำเสียดสีตลกถากอย่างใด ก็ไม่หมั่นท้อใจ ไม่ยอมละทิ้งกรณีย์ที่บำเพ็ญ โดยชอบธรรม

ตามหลักธรรมของพุทธศาสนาหากจะกล่าวถึงขันติแล้วต้องกล่าวถึง อีกคำหนึ่ง คือ คำว่า “โสรัจจะ” ซึ่งพระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณหลวงพ่อดำเนินโพธิ์ไวกัณฑ์ได้ให้ธรรมาธิบายว่า หมายถึง ความเสถียร อธิษฐานงาม รักความประณีต หมั่นจดเรียบเรียงดงาม ตรงกับคำภาษาอังกฤษ ได้แก่ gentleness; modesty; meekness; suavity; gentility; refinement; mannerliness; graciousness ทั้งขันติและโสรัจจะได้มีปรากฏ ในหลักธรรมที่เรียกว่า “ธรรมห้าให้งาม ๒” (gracing virtues)

สำหรับคำว่าธรรมตามพจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลธรรม ของพระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณหลวงพ่อดำเนินโพธิ์ไวกัณฑ์ ความจริงที่ควรรู้ และแนะนำหลักความดีที่ควรประพฤติ ตรงกับ คำภาษาอังกฤษ คือ the Doctrine

ขันติธรรมทางการเมืองจากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าหมายถึง การเมืองที่มีขันติและโสรัจจะตามหลักธรรมของพุทธศาสนา รวมทั้ง ต้องมี “ธรรมคุ้มครองโลก ๒” ซึ่งเป็นหลักธรรมที่ช่วยให้โลกมีความ เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่เดือดร้อนและสับสนวุ่นวาย ประกอบด้วย “หิริ” หมายถึง ความอายบาป ละอายใจต่อการทำความชั่ว และ “โอตตปปะ” หมายถึง ความกลัวบาป เกรงกลัวต่อความชั่ว ดังนั้น

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองระบอบประชาธิปไตยในสังคมไทยต้องเป็น บุคคลที่ถึงพร้อมด้วย ขันติ โสรัจจะ และมี หิริ โอตตปปะ เพื่อเสริมสร้าง ขันติธรรมทางการเมือง และขอให้พร้อมนำพระราชดำรัสของพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่มีเผยแพร่บนเว็บไซต์ที่ทรงเน้นเรื่องความ สามัคคีของคนในชาติ มุ่งให้คนไทยมีความรักใคร่กลมเกลียว สัมผัสสามัคคี มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อันจะนำพา ประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง คงความเป็นชาติไทยไว้ มาเป็น หลักชัยในการดำเนินชีวิตและเป็นแนวทางปฏิบัติหน้าที่ตามความ รับผิดชอบแล้ว เชื่อได้ว่าสังคมไทยในปัจจุบันที่มีการแบ่งฝ่าย จะหมดสิ้นไป กลับมาสามัคคีร่วมใจกันนำพาประเทศไทยภายใต้ การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น พระประมุข ให้อยู่ยืนยงตลอดไป ดังความตอนหนึ่งในพระบรม ราชโองการ พระราชทานแก่ทหารรักษาพระองค์ในพิธีตรวจพล สวสนาม เนื่องในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา วันพุธที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๑๒ ว่า

“...ชาติของเรารักษาเอกราชอธิปไตยมาได้จนถึง ทุกวันนี้ด้วยความสามัคคี คนไทยเราแต่ละคน รู้จัก ประโยชน์ส่วนรวมของชาติ รู้จักปฏิบัติหน้าที่ ให้สอดคล้องและเกื้อกูลกัน ผลการปฏิบัติของเรานั้น จึงเกิดเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ ซึ่งสามารถกำจัดและ ป้องกันภัยต่างๆ มิให้ทำอันตรายแก่เราได้ แม้จะมี ศัตรูคิดร้าย บุกรุกคุกคามอย่างหนักหนาเพียงใด เราก็อยังไม่พ่ายแพ้ ขอให้ทุกคนสำนึกตระหนักว่า ความสามัคคีสามัคคีของเรานั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ที่จะต้องรักษาไว้ให้อยู่ยืนยงตลอดไป หากเรามีความ ประมาท เราแตกสามัคคีกันเมื่อใด เราก็จะเป็นอันตราย ย่อยยับลงเมื่อนั้น ไม่มีใครอื่นที่ไหนจะช่วยเราได้ นอกจากตัวเราเอง...”

ข้อมูลอ้างอิงประกอบการเรียบเรียงเพื่อร่วมฉลองวันประชาธิปไตยสากล ๒๕๕๒ :

- ก) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จากเว็บไซต์
  - <http://www.ipu.org/dem-e/idd/events.htm>
  - <http://www.ipu.org/dem-e/idd/overview.htm>
  - <http://www.ipu.org/dem-e/idd/tolerance.htm>
  - <http://www.okanation.net/blog/print?id=311739>
  - <http://highlight.kapook.com/view/28143>
- ข) หนังสือ
  - พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). พจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๓.
  - พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). ธรรมาธิปไตยไม่มาจึงหาประชาธิปไตยไม่เจอ. กรุงเทพฯ : มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๔๓.

สมาคมอาเซียน-ประเทศไทย

พิเชษฐ์ กิตติสิน
ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ประเทศไทยปัจจุบันโดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ดำรงตำแหน่งในฐานะประธานอาเซียนเป็นเวลา 1 ปี ถึงเดือน ธันวาคม 2552 ตามบทบัญญัติ ในกฎบัตรอาเซียนที่กำหนดให้การดำรง ตำแหน่งประธานอาเซียนมีวาระสอดคล้องตามปีปฏิทิน ปรากฏว่า กระทรวง การต่างประเทศได้จัดให้มีโครงการจัดตั้งสมาคมขึ้นสมาคมหนึ่งทำหน้าที่ดำเนิน กิจการทั้งในระดับภูมิภาคและระดับชาติเพื่อการฟื้นฟูอาเซียนให้เป็นประชาคม ที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Revitalizing ASEAN as a people-centered

Community) สนับสนุนการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนในหมู่ประชาชน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคประชาสังคม เพื่อหล่อหลอมความเป็นมิตรภาพ และสร้างความเข้าใจระหว่างประชาชนของไทยกับของประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน เป็นกลไกคู่ขนานกับภาคราชการพร้อมกันไป เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในอีก 6 ปีข้างหน้า ดังนั้น กระทรวงการต่างประเทศโดยที่ประชุมระดับอธิบดี ครั้งที่ 3/2551 เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2551 มีปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน ได้มีมติเห็นชอบให้จัดตั้งสมาคมขึ้นเพื่อดำเนินกิจการดังกล่าวข้างต้น และได้จดทะเบียนจัดตั้งสมาคมเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2551 มีชื่อเรียกว่า "สมาคมอาเซียน-ประเทศไทย" ใช้อักษรย่อว่า "ส.อ.ท." เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า "ASEAN Association-Thailand" เขียนย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "AAT" มีสำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ เลขที่ 443 ถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 และสมาคมสามารถจัดตั้งสำนักงานสาขาในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกในส่วนภูมิภาคได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาคมอย่างทั่วถึง และให้แจ้งจดทะเบียนสำนักงานสาขากับราชการด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมการสมาคมจะเป็นผู้ออกระเบียบและเงื่อนไขในการจัดตั้งสำนักงานสาขาต่อไป

ตามข้อบังคับของสมาคมอาเซียน-ประเทศไทย วัตถุประสงค์ของสมาคมมีดังนี้

(1) เพื่อสร้างมิตรภาพและความเข้าใจระหว่างประชาชนของประเทศต่าง ๆ ในสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) และให้ความร่วมมือกันเพื่อสันติภาพ ความมั่งคั่ง ความเป็นอยู่ที่ดีของประเทศสมาชิกและประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียน

(2) เพื่อเป็นกลไกคู่ขนานกับภาคราชการในการส่งเสริมให้ประชาชนไทยมีความสำนึกถึงความเป็นประชาชนอาเซียนซึ่งจะต้องมีความเอื้ออาทรต่อกัน

(3) เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน และของประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ วิชาการ สังคมและวัฒนธรรมให้แก่ประชาชน

(4) ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการ และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ระหว่างประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงการจัดกิจกรรมร่วมกันและการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนของภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม

(5) เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานการดำเนินงานขององค์กรอื่นใดที่มีใช้รัฐบาล และกับภาคประชาสังคมทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรม การศึกษา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การจัดการภัยพิบัติ สาธารณสุข การพัฒนา สิทธิมนุษยชน และเรื่องอื่น ๆ ที่จะเป็นการส่งเสริม การสร้างประชาคมอาเซียนภายใต้กฎบัตรอาเซียน

(6) วัตถุประสงค์อื่นใดตามที่คณะกรรมการของสมาคม ได้มีมติเห็นชอบ และได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการต่างประเทศ รวมทั้งได้รับการจดทะเบียนจากนายทะเบียนเรียบร้อยแล้ว

สมาชิกตามข้อบังคับของสมาคมอาเซียน-ประเทศไทย มี 5 ประเภท ได้แก่

(1) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้รับการยกเว้นจากการเสียค่าบำรุงสมาคม

(2) สมาชิกตลอดชีพ

(3) สมาชิกสามัญรายปี

(4) สมาชิกสมทบ

(5) สมาชิกที่เป็นองค์กร

การดำเนินกิจการสมาคมให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการ ซึ่งเป็นสมาชิกสามัญ ทำหน้าที่บริหารกิจการของสมาคมมีจำนวนอย่างน้อย 3 คน อย่างมาก ไม่เกิน 15 คน โดยมีตำแหน่ง ดังนี้ นายกสมาคม อุปนายก เลขาธิการ เหรัญญิก นายทะเบียน และตำแหน่งอื่น ๆ แต่หากคณะกรรมการมิได้กำหนดตำแหน่งก็ให้ถือว่าเป็นกรรมการกลาง

การแต่งตั้งและการเลือกตั้งคณะกรรมการตามข้อบังคับสมาคม อาเซียน-ประเทศไทย ให้กระทำดังต่อไปนี้

(1) กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้เสนอรายชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นคณะกรรมการสรรหาจำนวนไม่น้อยกว่า 7 คน แต่ไม่เกิน 10 คน เพื่อคัดเลือกบุคคลที่เห็นสมควรเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคม โดยไม่ต้องระบุตำแหน่งเพื่อเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของสมาคมให้การรับรอง

(2) ให้มีข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศเป็นกรรมการสมาคมโดยตำแหน่ง ดังนี้

1. ปลัดกระทรวงการต่างประเทศหรือผู้ที่ปลัดกระทรวงมอบหมายเป็น อุปนายกสมาคม

2. อธิบดีกรมอาเซียนหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเป็น เลขาธิการสมาคม

3. ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังของกระทรวงการต่างประเทศเป็นเหรัญญิกสมาคม

(3) เมื่อคณะกรรมการได้รับการแต่งตั้งแล้ว ในการประชุมครั้งแรกของคณะกรรมการให้คณะกรรมการเลือกนายกสมาคม และตำแหน่งอื่น ๆ จากบุคคลในคณะกรรมการเอง

ในการประชุมคณะกรรมการสมาคมครั้งแรกเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552 ได้มีมติเป็นเอกฉันท์แต่งตั้งคุณหญิงลักษณาจันทร เลาหะพันธุ์ ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมอาเซียน-ประเทศไทยเป็นคนแรก และคณะกรรมการสมาคมปัจจุบันมีกรรมการรวมทั้งสิ้น 15 คน ได้แก่

- (1) คุณหญิงลักษณาจันทร เลาหะพันธุ์ นายกสมาคม อดีตเอกอัครราชทูต ผู้แทนถาวร ฯ ณ นครนิวยอร์ก
- (2) ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน อุปนายกสมาคม
- (3) อธิบดีกรมอาเซียน หรือผู้แทนเลขาธิการสมาคม
- (4) ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลัง เหรียญสมาคม
- (5) นายแผน วรณเมธี เลขาธิการสภาการศึกษาไทย และอดีตเลขาธิการอาเซียน
- (6) นายณรงค์ชัย อัครเศรณี อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
- (7) ดร. สายสุรี จุติกุล อดีตรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (8) ดร. สุทัศน์ เศรษฐบุญสร้างอดีตรองเลขาธิการอาเซียนและนักวิชาการอิสระ
- (9) รศ.ดร. จุลชีพ ชินวรรณโณรองอธิการบดีมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์
- (10) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- (11) ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
- (12) นายการุณ กิตติสถาพร อดีตปลัดกระทรวงพาณิชย์
- (13) นางชลิดา ทาเจริญศักดิ์ ผู้อำนวยการมูลนิธิศึกษากาพชุมชน

(14) นายพิชาย ธีณสุขสวัสดิ์บรรณาธิการหนังสือพิมพ์
บางกอกโพสต์

(15) นายกวี จงกิจถาวร รองบรรณาธิการเครือเนชั่นกรุ๊ป

สำหรับผู้สนใจสอบถามรายละเอียดและสมัครเป็นสมาชิก
สมาคมกรุณาติดต่อที่สมาคมอาเซียน-ประเทศไทย เลขที่ 443
ถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 02 643 5000 ต่อ 4424 โทรสาร 02 643 5215

ในปี พ.ศ. 2552 ประเทศไทยนอกจากจะได้รับเกียรติให้ดำรง
ตำแหน่งประธานอาเซียนที่เป็นองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับ
ภูมิภาคของฝ่ายรัฐบาลแล้ว ทางฝ่ายนิติบัญญัติโดย ฯพณฯ ประธานรัฐสภา
นายชัย ชิดชอบ ได้ดำรงตำแหน่งประธานสมัชชารัฐสภาอาเซียน มีวาระดำรง
ตำแหน่งเป็นเวลา 1 ปี ตามบทบัญญัติในธรรมนูญสมัชชารัฐสภาอาเซียน
ตั้งแต่การประชุมสมัชชารัฐสภาอาเซียน ครั้งที่ 29 เมื่อเดือนสิงหาคม 2551
ที่ สิงคโปร์ สิ้นสุดลงจนถึงเสร็จสิ้นการประชุมสมัชชารัฐสภาอาเซียน ครั้งที่ 30
ที่ ประเทศไทย

สมัชชารัฐสภาอาเซียน เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า "ASEAN Inter-
Parliamentary Assembly" และเขียนย่อว่า "AIPA" เป็นองค์การความร่วมมือ
ระหว่างประเทศในระดับภูมิภาคของฝ่ายนิติบัญญัติเดิมมีชื่อเรียกว่าองค์การ
รัฐสภาอาเซียน "ASEAN Inter-Parliamentary Organization" เขียนย่อว่า
"AIPO" จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 และมาเปลี่ยนชื่อเป็น "AIPA" เมื่อปี พ.ศ.
2550 ปัจจุบันมีสมาชิก 8 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย
ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม สำหรับบรูไนและพม่าไม่ได้เป็นสมาชิก
ของ AIPA เพราะทั้งสองประเทศไม่มีองค์กรนิติบัญญัติแห่งชาติ แต่เป็น

ผู้สังเกตการณ์พิเศษ (Special Observers) ของ AIPA

ภายหลังจากที่กฎบัตรอาเซียนมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 และประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ถึง 1 มีนาคม 2552 ที่โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน เลขที่ 1349 ถนนเพชรเกษม อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ปรากฏว่าผู้นำของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศและผู้นำของประเทศสมาชิกและผู้สังเกตการณ์พิเศษของ AIPA ได้พบและมีการประชุมร่วมกันเป็นครั้งแรกในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 โดยทั้งสองฝ่ายได้แสดงเจตนารมณ์ที่จะร่วมมือกันทำงานระหว่างอาเซียนและ AIPA เพื่อสถาปนา ประชาคมอาเซียน "ASEAN Community" ให้เป็นผลสำเร็จในปี พ.ศ. 2558 และยังได้เห็นชอบร่วมกันว่าทั้งสองฝ่ายควรได้พบและมีการประชุมร่วมกันเป็นประจำปีละครั้งเพื่อเสริมสร้างความใกล้ชิดระหว่างความเป็นหุ้นส่วนของอาเซียนและ AIPA ทั้งนี้ความร่วมมือกันระหว่างอาเซียนและ AIPA ดังกล่าวเป็นนิมิตหมายที่ดีของอาเซียนที่ฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งเป็นองค์กรผู้แทนปวงชนของประเทศสมาชิกอาเซียนได้เห็นความสำคัญของอาเซียนและจะให้การสนับสนุนมาตรการทางกฎหมายเพื่อความสำเร็จของแผนงานตามปฏิญญาชะอำ หัวหิน ว่าด้วยแผนงานประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2552-2558 ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก กล่าวคือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม

ผู้เรียบเรียงหวังว่าสมาคมอาเซียน-ประเทศไทยที่เป็นกลไกหนึ่งที่เกิดขึ้นใหม่พร้อมกับการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 จะได้มีส่วนผลักดันและสนับสนุนความร่วมมืออย่างแท้จริงระหว่างอาเซียนและ AIPA ในการรักษาผลประโยชน์ของประชาชนอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียนและธรรมนูญสมัชชารัฐสภาอาเซียนเพื่อความผาสุกและมั่นคงของประชาคมอาเซียนในอนาคต

และเป็นที่ยอมรับว่าสมาคมอาเซียน-ประเทศไทยจะเป็นต้นแบบให้สมาชิกอาเซียน
อื่นนำไปจัดตั้งในประเทศของตนเองต่อไป

อนึ่ง รัฐสภาไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชารัฐสภา
อาเซียน สมัยที่ 30 ระหว่างวันที่ 2-8 สิงหาคม 2552 ที่เมืองพัทยา
จังหวัดชลบุรี

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์อ้างอิง

- 1) <http://www.mfa.go.th/web/35.php?id=21924>
- 2) <http://www.mfa.go.th/web/2662.php?id=25894>
- 3) http://www.14thaseansummit.org/thai/printable_version/activities_04.php
- 4) [http://www.14thaseansummit.org/thai/pdf/ASEAN_Association_Thailand_\(AAT\).pdf](http://www.14thaseansummit.org/thai/pdf/ASEAN_Association_Thailand_(AAT).pdf)
- 5) <http://www.ryt9.com/s/mfa/529235/>
- 6) http://www.measwatch.org/autopage/print.php?t=20&s_id=1413&d_id=1413...
- 7) <http://www.maticchon.co.th> วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2552 ปีที่ 32 ฉบับที่ 11309 มติชนรายวัน
- 8) <http://blog.eduzones.com/webter>
- 9) http://www.aipo.org/Statutes_of_AIPA.htm
- 10) http://www.aipo.org/The_29_AIPA_GA.htm

บทความพิเศษ

โดย นายพิเชษฐ์ กิตติสิน
ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สรุปผลงาน

ของวุฒิสภาสมัยสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๑

“..... ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญทั่วไป และสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ .....”

“..... สมัยประชุมสามัญของรัฐสภาสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่พระมหากษัตริย์จะโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ขยายเวลาออกไปก็ได้ .....”

(จาก บทบัญญัติมาตรา ๑๒๗ วรรคสองและวรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐)

สมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติสมัยแรกของวุฒิสภาชุดปัจจุบัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ และสิ้นสุดสมัยประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการประชุมวุฒิสภา รวม ๑๒ ครั้ง โดยปกติวุฒิสภามีการประชุมทุกวันศุกร์ และงดประชุมจำนวน ๗ ครั้ง การประชุมวุฒิสภาตลอดสมัยประชุมได้ใช้เวลา รวม ๕๖ ชั่วโมง ๒๕ นาที พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามอำนาจและหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ สรุปได้ดังนี้

ก) การพิจารณาร่างกฎหมาย

๑. วุฒิสภาได้เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖ เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ รวม ๒ ฉบับ คือ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปี ๒๕๕๒

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสมาคมประชาชาติ

แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. ....

๒. วุฒิสภาได้เห็นชอบให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑ รวม ๒ ฉบับ คือ

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ....

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ....

ข) การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

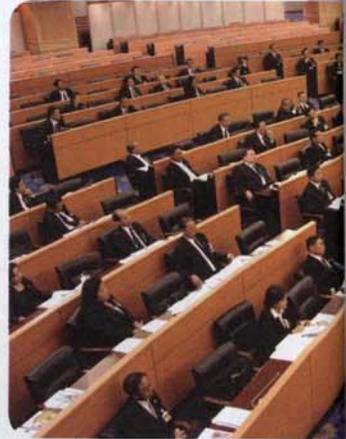
สมาชิกวุฒิสภาทุกคนมีสิทธิตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ปรากฏว่า มีสมาชิกได้ตั้งกระทู้ถาม รวม ๘๐ กระทู้ เป็นกระทู้ถามที่ได้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภาแล้ว รวม ๒๒ กระทู้ เป็นกระทู้ถามด่วน จำนวน ๑๔ กระทู้ และกระทู้ถาม จำนวน ๘ กระทู้ ยังมีกระทู้ถามที่รอบรรจุเข้าระเบียบวาระ รวม ๒๗ กระทู้ และมีกระทู้ถามที่ตกไป รวม ๓๑ กระทู้

ค) การพิจารณา เลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น

๑. วุฒิสภาได้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการแผ่นดิน จำนวน ๑ ราย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. วุฒิสภาได้พิจารณาเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวม ๒ ราย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๙ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑

ที่มา: ข้อมูลจากสำนักงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

CONCLUDED WORKS OF THE SENATE AT ITS LEGISLATIVE ORDINARY SESSION OF B.E. 2551 (2008)

By ► Phicheth Kitisin, Advisor on Foreign Affairs
Secretariat of the Senate

"... Each year, there shall be a general ordinary session and a legislative ordinary session ..."
"... An ordinary session of the National Assembly shall last one hundred and twenty days but may be extended by the King ..."

(from Section 127 paragraph 2 and paragraph 5 of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550)

The first legislative ordinary session of the current Senate started its first sitting on Friday, 1st August B.E. 2551 and lasted on Friday, 28th November B.E. 2551. The Senate was held its sitting for 12 sittings, normally shall be held its sitting on every Friday, where it spent period of time during the session of 56 hours and 25 minutes while 7 sittings were cancelled. The concluded works of the Senate in accordance with its powers and duties as described by the Constitution are as follows:

A) Scrutinized bills:

- 1) The Senate agreed with the House of Representatives on two bills at its 6th sitting (special) on Tuesday, 16th September B.E. 2551:
  - 1.1) Budget for B.E. 2552 Bill;
  - 1.2) Protection for performance of Association of South East Asian Nations Bill, B.E. ....
- 2) The Senate passed its resolutions to amend two organic law bills at its 12th sitting on Friday, 28th November B.E. 2551:
  - 2.1) Organic Law Bill on Ombudsmen, B.E. ....;
  - 2.2) Organic Law Bill on Referendum, B.E. ....

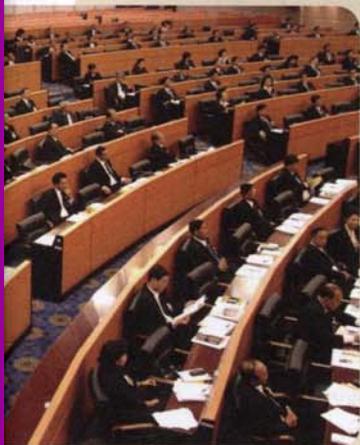
B) Control the administration of State affairs:

Senators have the right to question a Minister in order to control the administration of State affairs on any matter within the scope or his authority. During the session there are 80 matters questioned by senators. From such questioned matters there are 22 matters which consisted of 14 urgent questions and 8 normal questions have already been answered at its sittings, 27 matters are waiting to be placed on its agenda and 31 matters are lapsed.

C) Selection, Appointment, Recommendation and Approval of persons to hold positions in Independent Bodies as provided by the Constitution and other Laws

- 1) The Senate approved the nomination of an Ombudsman at its 3rd sitting on Friday, 22nd August B.E. 2551.
- 2) The Senate selected 2 commissioners to the Commission on Parliamentary Official Services in accordance with the provisions of Parliamentary Official Regulation Act, B.E. 2518 and its amendments at its 9th sitting on Friday, 31st October B.E. 2551.

Source: Bureau of Parliamentary Proceedings, Secretariat of the Senate

สรุปผลงานของวุฒิสภา สมัยประชุมสามัญทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๒^๑

สมัยประชุมสามัญทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๒ ของวุฒิสภาชุดปัจจุบัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ และสิ้นสุดสมัยประชุม เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ มีการประชุมวุฒิสภา รวม ๑๕ ครั้ง ใช้เวลาประชุมประมาณ ๘๖ ชั่วโมง และงดการประชุมวุฒิสภา รวม ๕ ครั้ง สรุปผลงานของวุฒิสภาตามอำนาจและหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มีดังนี้

ก) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

* ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ *

วุฒิสภาได้เห็นชอบแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. .... แต่สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วย มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกัน

* ร่างพระราชบัญญัติ *

ก. วุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร รวม ๓ ฉบับ

๑. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ พ.ศ. ....

^๑ ที่มา ข้อมูลจากสำนักงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๒

๒. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างกิจการรถไฟไฟฟ้า โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตบางซื่อ เขตจตุจักร เขตห้วยขวาง เขตดินแดง เขตราชเทวี เขตวัฒนา เขตคลองเตย เขตปทุมวัน และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ....

๓. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ข. วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม รวม ๓ ฉบับ

๑. สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๑ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๒. สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วย มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกัน จำนวน ๒ ฉบับ ประกอบด้วย ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (มาตรการทางภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ)

ค. อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ รวม ๕ ฉบับ

๑. อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา จำนวน ๑ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติเหรียญจักรมาลาและเหรียญจักรพรรดิมาลา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๒. อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๔ ฉบับ ประกอบด้วย (๑) ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (๒) ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (๓) ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และ (๔) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ข) ญัตติ

สมาชิกวุฒิสภาทุกคนมีสิทธิเสนอญัตติเรื่องใด ๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ในสมัยประชุมปรากฏว่ามีสมาชิกวุฒิสภาเสนอญัตติเรื่องต่าง ๆ รวม ๕ ญัตติ ประกอบด้วย เรื่องตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามเรื่องต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา จำนวน ๓ ญัตติ เรื่องขอเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๖๑ จำนวน ๑ ญัตติ และขอให้สภาตั้งกรรมการเพิ่ม จำนวน ๑ ญัตติ ทั้งนี้ มีญัตติที่ตกไปจำนวน ๓ ญัตติ และค้างการพิจารณา จำนวน ๓ ญัตติ

ค) กระตุ้ถาม

สมาชิกวุฒิสภาทุกคนมีสิทธิตั้งกระตุ้ถามรัฐมนตรีในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ ปรากฏว่าตลอดสมัยประชุมมีสมาชิกวุฒิสภาตั้งกระตุ้ถามให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา รวม ๘๔ กระตุ้ ปรากฏว่ามีกระตุ้ถามที่ได้ตอบแล้ว จำนวน ๓๑ กระตุ้ ประกอบด้วยกระตุ้ถามด่วน จำนวน ๑๐ กระตุ้ และกระตุ้ถามทั่วไป จำนวน ๒๑ กระตุ้ ปัจจุบันมีกระตุ้ถามที่ค้างตอบ จำนวน ๔๕ กระตุ้ อยู่ในระหว่างการพิจารณาของประธานวุฒิสภา จำนวน ๑ กระตุ้ และตกไป จำนวน ๗ กระตุ้

ง) การพิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

- ๑) การให้ความเห็นชอบเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- ๒) การเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง
- ๓) การเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แทนตำแหน่งที่ว่าง
- ๔) การให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้ง แทนตำแหน่งที่ว่าง
- ๕) ให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

จ) เรื่องอื่น ๆ

- ๑) ร่างข้อบังคับเกี่ยวกับประมวลจริยธรรมของสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการ พ.ศ. ....
- ๒) การเปลี่ยนแปลงวันและเวลาประชุมวุฒิสภา จากทุกวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๓๐ น. เป็นต้นไป เป็นทุกวันจันทร์ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ น. เป็นต้นไป ทั้งนี้ ให้เริ่มในการประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือสมัยวิสามัญ หากได้มีพระราชกฤษฎีกาเปิดสมัยประชุม แล้วแต่กรณี
- ๓) เรื่องรับทราบ รวม ๑๖ เรื่อง
- ๔) รายงานที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
  - ๔.๑ พิจารณาแล้ว จำนวน ๕ เรื่อง
  - ๔.๒ รอการพิจารณาในที่ประชุม จำนวน ๔ เรื่อง
- ๕) การตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา แทนตำแหน่งที่ว่างจำนวน

๑๓ คณะ

CONCLUDED WORKS OF THE SENATE AT ITS GENERAL ORDINARY SESSION OF B.E. 2552 (2009) ¹

The 2552 general ordinary session of the Senate started from 21st of January B.E. 2552 to 20th of May B.E. 2552. There are 15 sittings of the Senate lasting approximately 86 hours while 5 sittings are cancelled. The concluded works of the Senate in accordance with its powers and duties as prescribed by the Constitution are as follows:

A) Scrutinized Bills :

* Organic Law Bill *

The Senate agreed to amend the Organic Law Bill on Referendum, B.E. .... while the House of Representatives disagreed with the Senate amendment and the Joint Committee of both Houses has been established.

* Bill *

a. The Senate agreed with three House bills as follows :

- 1) Supplementary Appropriations Bill , B.E. 2552, B.E. ....;
- 2) Bill on Expropriation of Immovable Property for

¹ by Phicheth Kitisin, Advisor on Foreign Affairs

Source Bureau of Parliamentary Proceedings, Secretariat of the Senate *29 June 2009*

Construction of Mass Rapid Transit, Metropolitan Mass Rapid Transit Project of Chalermrachamongkol Route in the areas of Bang Sue, Chatuchak, Huai Khwang, Din Dang, Ratchathewi, Vadhana, Khlong Toey, Pathum Wan and Sathorn, B.E. ....;

3) Bill on Revising of Ministries, Sub-Ministries and Departments (No. ..), B.E. ....

b. The Senate amended three House bills as follows:

- A bill which the House agreed with the Senate amendment named: “Bill on Anti-Money Laundering (No. ..), B.E. ....”

- Two bills which the House disagreed with the Senate amendment and the Joint Committees have been set up to reconsider each said bill named: “Bill on Office of the Ombudsmen, B.E. ....” and “Bill on Code of Revenue Amendment (No. ..), B.E. ....” (Taxes measures for exciting and reviving economic).

c. Bills are under the consideration of the Senate:

- A bill having been considered by the Senate Standing Committee named: “Bill on the Chakra Mâlâ Medal and the Chakrabarti Mâlâ Medal (No. ..), B.E. .... ;

- Four bills being under consideration of the Senate Ad Hoc Committee named: (i) “Bill on Municipality (No. ..), B.E. ....” (ii) “Bill on Tambon Council and Tambon Administrative Organization (No. ..), B.E. .... (iii) “Bill on Provincial Administrative Organization (No. ..), B.E. .... and (iv) “Bill on Administrative Formalities of Pattaya City (No. ..), B.E. .... .

B) Motion

Senators have the right to submit the motion on any matter in accordance with the Constitution and Rules of Procedure of the Senate. During this session, there are 5 motions having been considered: 3 for motions on the establishment of Ad Hoc Committees on studying and monitoring various matters within the powers and duties of the Senate, 1 motion for on general debate for the purpose of requesting the Council of Ministers to give statements of fact or explain important problems in connection with the administration

of State affairs without passing a resolution in accordance with Article 161 of the Constitution and another one motion on the appointment of additional committee members. There are also 3 motions being withdrawn and another 3 motions pending to be considered.

C) Question

Senators have the right to question any Minister in order to control the administration of State affairs on any matter within the scope of his authority. There are 84 questions requesting an answer to be made at a sitting of the Senate during the session. In the mentioned total number of questions, there are 31 questions (10 urgent questions and 21 general questions) have already been answered at the sittings. Presently, there are 45 questions pending to be answered while 1 question being under the consideration of the President of the Senate and 7 questions lapsed.

D) Selection, Appointment, Recommendation and Approval of Persons to Hold Positions in Independent Organs as Provided by the Constitution and Other Laws

- 1) The Senate approved the appointment of the Secretary General of the National Counter Corruption Commission.
- 2) The Senate selected qualified members to fill the vacant seats of the State Attorney Committee.
- 3) The Senate selected qualified members to fill the vacant seats of the National Telecommunications Commission.
- 4) The Senate approved the selection of an Election Commissioner.
- 5) The Senate approved the selection of the National Human Rights Commissioners.

E) Others

- 1) The Senate considered a draft Rules of Code of Ethics of Senators and Committee Members, B.E. ....
- 2) The Senate approved to change its regular sitting day from every

Friday starting at 09.30 a.m. to **every Monday starting at 10.00 a.m.** and shall be in effective from the Legislative Ordinary Session of B.E. 2552 or an Extraordinary Session if there is a Royal Decree, as the case may be.

- 3) The Senate listened due to the laws for 16 matters.
- 4) Reports of the Committees:
  - 4.1 The Senate has already considered 5 reports;
  - 4.2 There are 4 reports pending to be considered by the Senate
- 5) The Senate approved the nomination of senators to fill to the vacant seats in 13 Standing Committees.